

Mücadele

Şubat
1977
Sayı 5
Fiyatı 50 pf

Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu Yayın Organı

HAKİM SINIFLAR KALKINDIĞIMIZI SÖYLÜYOR
KALKINAN KİM?

Yeni bir yıla girdik.Yeni yıla girerken, bütün parti liderleri her fırsatta olduğu gibi demeçler verdiler.Kalkınma nutukları attılar."Milleti barış ve beraberliğe" çağırdılar.Verilen demeçler her zaman olduğu gibi,bu kez de üç aşağı beş yukarı birbirinin aynıydı.Biz bunlardan yalnızca birini,Başbakan Demirelin demeçini,Türkiye gerçekleriyle karşılaştıracamız: Demirel,Cumhurbaşkanı Korutürk'e, 1 Ocakta görüştüktan sonra verdiği demeçte "Türkiye 1977 yılına güçlü girmektedir. İnşa halinde olan yatırımların tutarı 400 milyar lirayı geçmektedir.Bu seneki yatırımlarla bu miktar 600 milyar yükselinecektir.Türkiye 1977 yılına 1 trilyona yaklaşan yatırım gücüyle girmektedir." demektedir.

Faşist MC nin başının bunları söylerken unuttuğu bazı şeyler vardır.Onları da biz ekleyelim:Demirelin sözünü ettiği yatırımların önemli bölümünün finansmanı(mali değer olarak karşılığı,yani para olarak karşılığı)henüz karşılanmamıştır.Türkiye Cumhuriyeti devleti,kapı kapı emperyalist dolanmakta,adı geçen yatırımlar için para dolenmektedir.Adı geçen yatırımların finansmanı esas olarak dış kaynaklardan yapılmaktadır.Yani emperyalist devlet ve tekellerden alınan,yüksek faizli borç ve kredilerle yapılmaktadır.Demirelin ve ortaklarının yaptığı yatırımlar,esas olarak Türkiye'nin değil,yatırım finanse eden emperyalist devlet ve tekellerin güçlenmesine hizmet etmektedir.Kalkınan Türkiye değil,Türkiye halkını sömüren emperyalist devlet ve tekeller ve onların Türkiye'deki işbirlikçisi olan kompradorlar ve toprak ağalarıdır.1 trilyonluk yatırım gücünden söz eden Demirel,bu 1 trilyonu nereden bulacağını sormak gerekir.Ona,Türkiyede fert başına bugün emperyalist devlet ve tekellere olan borcun 153 dolar(3000)TL civarında olduğunu,bilip bilmediğini bu borcun 1976 yılı içinde %54 oranında arttığını bilip bilmediğini sormak gerekir."Türkiye 1977 yılı içinde ihracat ve içi dövizlerinden elde ettiği dövizlerin yaklaşık %15 ini,6 milyar 150 milyon civarındaki dış borçların yalnızca faizi kullanmak zorundadır.Bunlar Türkiye'nin gerçekleridir.Bu gerçeklerin üzeri süslü sözlerle örtülemez.(Rakamlar Eskişehir sanayi odası ekim 76 bülteninden alınmıştır)

Demirel demeçine devamla şöyle diyor: "1 Mart 1977'de 65 yaşını doldurmuş muhtaçlara maaş bağlanacaktır. Bundan büyük bir memnuluk duyulmaktadır"

Demirele bağlanan maaşın ne kadar olduğunu sormak gerekir.İzmir Ticaret Odası'nın verdiği rakamlara göre 1976 nın ilk on ayında fiyatlarda ortalama artış %43 oranındadır.Çeşitli ihtiyaç maddelerinin oranları şöyledir :

MALIN CİNSİ

El fiyatları	Yüzde 40
Bakliyat maddeleri	Yüzde 20
Yumurta fiyatları	Yüzde 40
Manifatura malları	Yüzde 30
Ayakkabı fiyatları	Yüzde 55
İnşaat demirleri	Yüzde 20
Çimento fiyatları	Yüzde 20
Saç ve lehvaller	Yüzde 60
Kereste	Yüzde 35
Pencere camı	Yüzde 52
Sihhi Tesisat	Yüzde 35
Elektrik Malzemesi	Yüzde 50
Oto Yedek parçaları	Yüzde 30

FİYAT ARTIŞ YÜZDESİ

Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yapılan normal hesaplara göre,normal yaşama için asgari şu kadar paraya ihtiyaç vardır :

GİRESUN'da: 3 çocuklu(yani beş kişilik) bir aile 7235 TL.

PASINLER'de:5 kişilik bir aile 8000 TL.

AĞRI : Çocuksuz bir aile 2715 TL.

(Rakamlar Cumhuriyet Gazetesine yazılan okuyucu mektuplarından alınmıştır) Hal böyleyken,65 yaşını doldurmaya bağlanacak 1000 TL sın aşmayacak maaşlar yalnızca göz boyamak içindir.

Demirel devamla şunları söylüyor :

"1977 yılına Türkiye,bilhassa üniversite ve okullar seviyesinde meydana gelen anarşi ile mücadelesine rağmen bunu tam söndürememiş olarak giriyor. Demirelin burada üniversite ve okullar seviyesinde meydana gelen anarşi olarak nitelendiği şey, Demirelin başını çektiği amerikancı faşist iktidarın bütün ilerici ve devrimciler üzerine saltırdığı,sivil faşist komando sürülerine karşı ilerici ve devrimci gençlerin direnişidir.Hakim sınıfların çok korktuğu,ve bastırmak istediği bu direniş,hakim sınıflar tarafından anarşi diye nitelenmektedir.Onlar için kötü,korkulur olan bu direniş,halk için iyidir.Demirel 1977 yılına girerken özellikle yüksek okullardaki direnişi belirterek,bu direnişi halkın diğer kesimlerinin direnişinden koparmaya;üniversite ve yüksek okullara hükümetçe el konmasına zemin hazırlamaya çalışıyor.Demirel şöyle devam ediyor :

"(Türkiye 1977 yılına)enflasyonla bütün mücadelesine rağmen bunu da tam kontrol altına alamamış olarak girmektedir."

Demirelin unuttuğunu biz ekleyelim :Ekonomik işbirliği ve kalkınma örgütü (OECD)raporuna göre,Türkiyede olan "enflasyonun tam kontrol altına alınamaması" değildir.Olan enflasyon hızının devamlı yükselmesidir.OECD raporuna göre 1976 ın ilk on ayında enflasyon hızının artış oranı % 19,3 tür.Türkiye bu durumla OECD raporunda sözü edilen 24 içinde İzlanda'dan sonra ikinci sırayı almaktadır.

Devamı 4.Sayfada

DEVLETİN MALI
DENİZ...

Türkiye "Büyük Millet Meclisi"!! 7 Ocakta ki oturumunda,hesapları inceleme komisyonunun millet vekillerinin intibaklarının yeniden ele alınması konusunda bir raporunu kabul etti. Buna göre milletvekilleri ve senatörlerin aylıkları net 9372 TL artmıştır.Artış 1 Haziran 1976 tarihinden itibaren geçerli olacağından millet vekilleri ve senatörler ayrıca bir kereye mahsus olmak üzere,84.348 TL tutarında toplu maaş farkı alacaklardır. Rapor müzakere edilmeden 2,5 dakika içinde,bütün partilerin milletvekillerinin oylarıyla kabul edilmiştir.Raporu meclise sunan komisyonda da bütün partiler,parlamentodaki oy oranlarına göre temsil edilmekte idiler.

Zamlar kabul edildikten sonra,halktan büyük bir tepki geldi. Bu tepki karşısında oy avcılığına çıkan burjuva-toprak ağası politikacılar,zamlar yüzünden birbirlerini suçlamaya başladılar. CHP Genel Başkanı Ecevit zamlar kendi bilgisi dışında kabul edilmiş gibi bir tavır takınarak,zamlara karşı çıktı.Demirel Ecevit'i siyasi sahtekarlıkla namussuzlukla suçladı. Bizzat CHP milletvekilleri de Genel başkanlarına karşı tavır aldılar.Kendisinin zamlardan haberdar olduğunu söylediler. Onlar da üstü kapalı olarak,Demirelin siyasi sahtekarlık suçlamasına katıldılar. Özüde Demirelin söylediği gerçekten doğrudur,ama bu yalnızca Ecevit için değil,bütün burjuva-toprak ağası politikacılar için geçerlidir. Bunların hepsi siyasi sahtekardır. Bunlar millet adına,halk adına konuşurlar.Gerçekte hizmet ettikleri sınıflar,emperyalizmin işbirlikçisi komprador,ve toprak ağası sınıflardır. Bu sınıflar emperyalizmin hizmetinde halkı sömürmektedir. Parlemantoda yer alan partiler şu veya bu şekilde bu sömürüye hizmet etmekte,bu sömürücü sınıfların siyasi temsilciliğini yapmaktadır.Bunların bir bölümü bizzat bu sınıfların içinden gelmektedir.Yani kendisi komprador ve toprak ağasıdır. Parlemantodaki hakim sınıfların siyasi temsilcileri,milletvekilleri ve senatörler,bir yandan burada hakim sınıfların işlerini yürütürken,bir yandan ellerindeki bu araçtan kendileri zenginleşmek için yararlanırlar. Maaşlar bu zenginleşme kaynağının yalnızca,küçük, çok küçük bir bölümüdür.

Bunların asıl zenginleşme kaynağı, hizmet ettikleri,siyasi temsilciliğini yaptıkları sınıflardan,emperyalist devlet ve tekellerden,ve komprador ve toprak ağalarından aldıkları komisyonlar, hediyeler,rüşvetlerdir.Bir dönem milletvekilliği yapmak,Türkiyede kolay zenginleşmenin en sağlam yoludur.İşte bunun için ön seçimlerde partilerde adaylar birbirine girmekte,bunun için liste başları yüzbinlerce,milyonlarca liraya açık artırmaya çıkarılmaktadır. Parlemanto,içindeki bütün milletvekilleri ve senatörler için (bir kaç iyi niyetli,kural dışı olabilir, Ama bunlar kuralı bozmaz) vurgun,rüşvet ve soygun yatağıdır. Bunlar "devletin malı deniz,yemeyen domuz" mantığı ile hareket ederler.Ayıpları ortaya çıktı mı da,suçu birbirlerine atarlar. Tefrik Fikret devletin çeşitli kademelerindeki yiyici ve vurguncular,esas olarak ta İttihat ve Terakki içinde yuvalanmış komprador-toprak ağası temsilcileri için

"YİYİN BEYLER,YİYİN
BU HAN-I YAĞMA SİZİN
AKSİRİNCAYA,TKSİRİNCAYA,PATLAYINCAYA
KADAR YİYİN"

diyor.O zamandan bu yana değişen bir şey yoktur. Sadece yiyenlerin ismi değişmiştir o kadar.

A. TAŞIYAN

HALK DÜŞMANI ÇALIŞMA BAKANI TEŞHİR OLDU

Faşist MC'nin Çalışma Bakanı, bilindiği gibi, yıl sonunda bir Avrupa gezisi yaptı. İlerici işçiler ve gençler, her yerde faşist çalışma bakanı Şevket Kazan'ın karşısına çıkarak, onun gerçek yüzünü teşhir ettiler. Faşistler bir çok yerde, ilerici işçi ve gençlere saldırdı. Çalışma bakanının bir çok toplantısında olaylar çıktı. Faşistlerin Avrupa'da da Türkiye'deki işçiler karşısına, rahatsız olmadan çıkamayacağı bir kez daha görüldü. Aşağıda faşist çalışma bakanı Şevket Kazan'ın gezisinde çıkan olaylarla ilgili haberleri veriyoruz.

NÜRNBERG

Faşist MC Hükümetinin çalışma bakanı Nürnberg'te 27 Aralık 1976 günü bir toplantı düzenledi. Toplantıya çok sayıda Türkiye'den katıldı. Nürnberg-Fürth ve çevresi işçi-Gençlik derneği adına konuşma yapan bir arkadaş, bakanın yüzünü teşhir etmeye başlayınca, ortalık bir anda karıştı. İşçi arkadaşın etrafı bir anda MIT ajanları, Alman polisi ve faşistler tarafından sarıldı. Arkadaş saldırılara rağmen konuşmaya devam etmek için diretti. Bakan bunun üzerine konuşmacının dışarı çıkarılması için Alman polisinden yardım talep etti. Polis sözde "toplantıya rahatsız etme" gerekçesiyle iki arkadaş üç saat göz altında tuttukten sonra serbest bıraktı.

İki işçi arkadaşın salondan çıkarılması salondaki işçiler tarafından protesto ile karşılandı. Daha sonra toplantı gergin bir hava içinde devam etti. Toplantının sonuna doğru bakan bu kezde bir kadın işçinin Van depremiyle ilgili yardımlara ilişkin sözlerini kesti. Salon bir kez daha karıştı.

STUTTGART

Şevket Kazan'ın Stuttgart'ta yaptığı toplantıda salon daha önce çevreden getirilen dinci-faşist ideolojinin etkisi altındaki işçilerle doldurulmuştu. MC Hükümetinin faşist çalışma bakanının toplantısına katılarak onu teşhir etmek isteyen çok sayıda yurtsever işçi bu yüzden içeri giremedi. Ama içeri giren yurtsever işçiler bakanın yüzünü teşhir ettiler. Bir işçinin "Beyler bizi sattı" demesi faşist bakanı çileden çıkardı. Toplantı olaylı bir şekilde sona erdi.

MÜNİH

Münih'te Şevket Kazan emeklilik hakkında orijinal teorisini savundu. "Emeklilik ölümü özlümektir. Ölümü özlümeyin çalışın" dedi. İşçiler bakanı sorguya çektiler.

Bakan bir kadın işçinin sözünü kesince karışıklık çıktı.

B. BERLİN

Şevket Kazan 31 Aralık 1976 da saat 15.00 de Berlin Maxim sinemasında 1000 e yakın Türkiye'den katıldığı bir toplantı yaptı.

Şevket Kazan toplantıya yaptığı bir konuşmayla başladı. Açılış konuşmasında Şevket Kazan "dert dinlemeye geldiğini" ve kısa konuşup, işçilere söz hakkı vereceğini bildirdi. Şevket Kazan konuşmasından sonra işçilere söz hakkı tanındı. Bir çok işçi konuşmak için isim yazdılar. Ancak Şevket Kazan, kendi düşüncesinde olmayan işçileri dinlemeye niyeti olmadığı ortaya çıktı. Faşist MC Hükümetinin Bakanı, konuşmacıların bir çoğuna "kes ulan, otur be, konuşma ulan" gibi laflarla hakaret ederek bir çok konuşmacıyı susturdu. "Konuşmacılara hakaret edip sözlerini keserken Şevket Kazan devamlı yuhlandı. Toplantının havası gerginleşti. Bu arada ATIF temsilcisi bir işçi, söz alarak konuşmak istedi. ATIF temsilcisi arkadaş konuşmasına şöyle başladı. "Değerli işçi arkadaşlar, sizleri ATIF adına saygıyla selamlarım. Şevket Kazan Türkiye'de lafını duyur duymaz kudurmuşçasına ayaklandı; ATIF temsilcisi arkadaşın sözünü kesti. Konuştuğu ses cihazlarını kapattı. Şevket Kazan salondaki işçilerin protestosuna uğradı, yuhlandı. İşçiler konuşma özgürlüğü istedi. ATIF temsilcisi zorla aşağı indirdi. Salonun havası son haddine kadar gerginleşti. Konuşmak isteyen bir işçinin de söz hakkı kesilince, salonda karışıklık çıktı. MSP ve MHP nin faşist militanları, muhta ve bıçaklarla yurtseverlere azgınca saldırdı. Bunların saldırılarına, yurtseverler yığıtçe karşı koydular. Salon "Kahrolsun faşizm" "bağımsız Türkiye" "katil iktidar" sloganlarıyla canlandı. Kavga uzun bir zaman sürdü. Faşistlerden dört kişi çeşitli yerlerinden yaralandı, ve bir de Alman polisi yaralandı. Yurtseverler, bu arada düzenli bir şekilde salonu terketti. Kısa bir süre sonra toplantı dağıldı.

Şevket Kazan faşisti, toplantının başından itibaren tartışmaları esas olarak ekonomik talepler sınırları içinde tutmaya çalıştı. Siyasi meselelerde konuşmaları başından engelledi. Bu faşistlerin; devrimci siyasetten ne kadar korktuklarının açık göstergesidir. Şevket Kazan'ın Berlin'deki toplantısında sosyal emperyalistlerin uşağı sosyal faşistler de vardı. Bunlar tartışmayı faşist Şevket Kazan'ın çizdiği sınırlar içinde sürdürdüler. Onu rahatsız edecek tek laf etmediler. Siyasi konulara hiç dokunmadılar. Şevket Kazan'a "sayın bakanımız" diye hitap ettiler. Faşist devletten "devleti-

ENGELLENEN KONUŞMA

"Değerli İşçi Arkadaşlar, Almanya Türkiye'deki İşçiler Federasyonu adına hepinizi saygıyla selamlarım. Ben biraz önce konuşmasını beraberce dinlediğimiz çalışma bakanı Şevket Kazan'ın söylediklerini daha önce başka politikacılardan da dinledim. Şevket Kazan'ın da söyledikleri, kendisinden önce buraya gelen çeşitli partilere mensup politikacıların söylediğiyle, üç aşağı beş aynı idi. Ben Batı Almanya'daki Türkiye'deki işçilerin teşkilatı olan ATIF adına, çalışma bakanına bir kaç soru yöneltmek istiyorum: BİRİNCİSİ: Almanya'da çalışan biz işçilerin pek çok derdi vardır. Bu derter üzerine bu güne dek, çok yazılıp çizilmiş, çok konuşulmuştur. Emeklilik meselesi, işçi çocuklarının eğitimi meselesi, çocuk paraları meselesi, gümrük meselesi gibi bir dizi meselemiz çözüm beklemektedir. Bu güne kadar buraya gelen bütün politikacılar istisnasız bu meseleler üzerinde durulduğunu söylemişler, bu meselelerin en kısa zamanda çözüleceği konusunda bizlere söz vermişlerdir. Benim bakana soracağım ilk soru şudur: Bu güne dek verilen sözler neden yerine getirilmemiştir? Bugün verilen sözlerin yapılan vaatlerin boş olmadığına garantisini veririz? Benim görüşüme göre, dün olduğu gibi bugün de verilen sözler, yapılan vaatler boş sözlerdir, boş vaatlerdir.

İKİNCİSİ: Bugün aramızda bulunan çalışma bakanı Şevket Kazan, bu gezisi sırasında yaptığı toplantıların birinde "beyler bizi sattı" diyen bir işçinin sözü üzerine "sizi kimse satmamıştır ve satamaz. Size satılmış diyenler satılmıştır" şeklinde demagoji yapmıştır. Benim bakana sormak istediğim ikinci soru bununla ilgilidir: Türkiye'deki işçilerin yurtdışında çalışmaya sebebini nedir? Bakan bey bizim buraya keyfinizden mi geldiğimiz düşüncesindedir? Biz buraya Türkiye'deki yoksulluk, ve işsizlik nedeniyle geldik. Eğer Türkiye'de geçinebilecek bir iş bulabilseydik hiç birimiz yurtdışına çalışmaya gelmezdik. Yurtdışına gelmemizin sorumluları, ülkemizin bütün zenginliklerini emperyalistlere peşkeş çeken patronlar ve ağalardır. Bunlar bizi Alman patronlarına satanlar. Bunlar hepinizin bildiği gerçeklerdir.

Şevket Kazan, bizi Alman patronlarına satan sınıfların siyasi temsilcilerinden biridir. Mesele, önce satıp, arkadan siz satılmadınız demek değildir. Mesele ülkemizin bütün yer altı ve yer üstü zenginlikleriyle, emperyalist tekel ve devletlere parça parça satılmasına dur demektir. Bu satışa son vermektir.

Üçüncü sorum gönderdiğimiz dövizlerle ilgilidir. Yaptığı bir toplantıda bir işçinin "Gönderdiğimiz dövizler ne oluyor" sorusu üzerine çalışma bakanı "Devletin sadakaya ihtiyacı yoktur. Gönderdiğiniz dövizleri çoğuluza çocuğunuza gönderiyorsunuz, devlete değil. Bize bu konuda hesap soramazsınız" şeklinde karşılık vermiştir.

Bakan beyin bu konuda söyledikleri gerçeklere uymamaktadır. Gönderdiğimiz dövizler yalnızca çocuklarımızın rizkını değildir. Gönderdiğimiz dövizler aynı zamanda, bütçedeki döviz açığını kapamaktadır. Gönderdiğimiz dövizler, Türkiye ekonomisinde çok önemli bir yere sahiptir. Burada kazandığımız para, Türkiye'de harcandıktan ekonominin canlanmasına katkıda bulunmaktadır. Dış ticaretteki ödemelerde, gönderdiğimiz dövizler ödeme aracı olarak kullanılmaktadır. Bizim alın terimiz olan bu dövizlerin hesabını sormaya hakkımız vardır. Gelen bütün siyasetçilere de bunu soracağız. Bakan dövizlerin hesabını soramazsın derken, ne anlatmak istiyor? Gönderdiğimiz dövizlerin Türkiye ekonomisine önemli bir katkısı yok mudur?

Dördüncü sorum deprem için yapılan yardımlarla ilgilidir. Bundan önce Lice depremiyle ilgili olarak toplanan yardımların yerine ulaşmadığı, ve Lice depreminde zarar gören çok sayıda vatandaşın hal-la yardım almadığı bir gerçektir. Varto depremi için yardımların, Amerikan pazarlarında satıldığı, çadırların kampinglerde kullanıldığı, gerçekleri herkesçe bilinmektedir.

miz" diye söz ettiler. Gerçekten faşistlerle sosyal faşistler arasında özde bir fark yoktur. Özü aynıdır. Hizmet ettikleri efendileri değişiktir. Kavga çıkınca konuşmada en önde olan sosyal faşistlerin kaçmada da en önde olduğu görüldü. Bunlar arkalarına bile bakmadan kaçtılar. Şevket Kazan'ın sosyal faşistlere karşı takındığı tavır onları konuşturmak; devrimcilere karşı takındığı tavır onları susturmak tavrı olmuştur. Çünkü faşistler, devrimci fikirlerin halk arasında yayılmasından korkmaktadırlar. ATIF temsilcisinin engellenen konuşmasının tam metnini yayınlıyoruz.

Van depremi için giden yardımlar ne olmuştur? Deprem için giden yardımlar, kim tarafından ve nasıl dağıtılmaktadır? ATIF e topladığı yardımları bizzat yerine ulaştırma ve bizzat dağıtma izni neden verilmemiştir?

Beşinci sorum ülkemizin yer altı ve yer üstü zenginliklerinin emperyalist tekel ve devletlere peşkeş çekilmesiyle ilgilidir. Bugün Türkiye'de var olan Amerikan tekelinin sayısı kaçtır. Bunların Türkiye'de yatırdıkları sermaye ile, bugüne dek transfer ettikleri karlar ne kadardır? Bu karların tutarı yapılan yatırımların kaç mislidir? Türkiye'deki Amerikan üslerinin durumu nedir? Türkiye Cumhuriyeti Devletinin, Amerikan devletine ve uluslararası kredi kuruluşlarına olan borcu ne kadardır. Bu borcun faizinin tutarı ne kadardır? Türkiye Amerikan emperyalizminin yarı sömürgesi durumunda mıdır?

ABD ile yapılan ikili anlaşmalar hakkında bakan ne düşünmektedir? Amerikan emperyalizminin amborgo konusundaki takındıkları tavır üzerine, Rus sosyal emperyalizmine yaklaşma konusunda bakan ne düşünmektedir. Rus sosyal emperyalistlerinin Türkiye'deki yatırımları halkın yararına mıdır? Son dönemde Rus sosyal emperyalistlerinin Türkiye'ye yaptıkları sermaye ihracının tutarı nedir. Alınan krediler hangi şartlara bağlıdır? Rus sosyal emperyalistleri ile imzalamak için hazırlanan Barış ve İşbirliği anlaşması hakkında bakan ne düşünmektedir.

Çalışma bakanı Şevket Kazan'ın dahil olduğu MSP, ortak pazar'a, yani Avrupa ekonomik topluluğuna karşı olduğunu söylemektedir. Başbakan yardımcısı ve MSP başkanı Erbakan'ın bu konuda bir kitabı vardır. Aynı Necmettin Erbakan Kasım ayı başında Türkiye'ye gelen Alman patronlar heyeti ile yaptığı görüşmede, Alman patronlarını Türkiye'ye yatırım yapmaya çağırması ve "Türkiye'yi bütün İslam alemi için köprü olarak kullanmanın bütün şartları ortadadır" demiştir. Bu konuda bakan ne düşünmektedir? Necmettin Erbakan, Demirel Karakaya barajının temelini atarken verdiği demeçte Demirel'i, yabancı sermayeye dayalı sanayi kurmakla suçlamış, ve "biz ağır sanayi kendi kaynaklarımızla dayanarak kurmalıyız" demiştir. Aynı Necmettin Erbakan, Çalışma bakanı avrupadayken İtalyanlarla yaptığı görüşmeden sonra, ağır sanayinin İtalyanlarla kurulacağını ilan etmiştir. Bakan bey konuda ne düşünmektedir?

Altıncı sorum toprak ağaları ve tefecilerle ilgilidir. Bakan toprak ağalığı hakkında ne düşünmektedir? Urfada yapılan sahte toprak reformu sonucu yoksul köylülerin eline ne geçmiştir? Bakan bu toprak reformu konusunda ne düşünmektedir?

Bakan doğuda uygulanan milli zulüm hakkında ne düşünmektedir? Bakan Türkiye'de işlenen siyasi cinayetlerle ilgili olarak ne düşünmektedir? Türkiye'de işkence yapılmakta mıdır? Bu konuda bakan ne düşünmektedir? Çalışma bakanının görevi nedir? Ekonomik ve demokratik hakları için direnen işçiler üzerine jandarma ve polis saldırıları hakkında bakan ne düşünmektedir? DGM leri ile ilgili direnişte kaç işçi tutuklanmıştır? Fabrikalarda toplu halde isten çıkarmalar olmakta, fabrikalar komando adı verilen faşistlerle doldurulmaktadır. Bu konuda bakanın düşüncesi nedir?

Çalışma bakanı, Bugün Türkiye'de faşizmin uygulayıcısı olan, Amerikancı kompradorların ve toprak ağalarının hükmettiği olan MC Hükümetinin bir bakanı olarak, yukarıdaki saydığım bütün sorular konusunda bilgiye sahiptir. Ve Türkiye'deki sömürü ve zulüm sorumlularından biridir. Kendisi yurtdışındaki ve Türkiye'deki işçilerin çalışma bakanı değil, hakim sınıfların ağaların-patronların çalışma bakanıdır. Ona bu soruları yöneltmenin sebebi budur. Bakandan ATIF içinde birleşen bütün işçiler adına bu sorulara açık cevaplar vermesini talep ediyorum. İşçi arkadaşlarımı yeniden selamlar beni dinledikleri için teşekkür ederim.

ATİF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

'Mücadele'ye bir çok eleştiriler geldi. Gelen tüm eleştirilerin ortak noktası, Mücadele'nin derneklerin pratik faaliyetine yol göstermemesi konusu. Gerçekten de 'Mücadele' gazetemiz bu önemli görevi bu güne dek yeterince yerine getirmemiştir. Bu eksikliğimizi önümüzdeki dönemde el birliği ile ortadan kaldırmaya çalışalım. Bu konuda işçi birliklerinde çalışan tüm arkadaşlara önemli görevler düşmektedir. Yaptığımız tüm pratik faaliyetleri düzenli olarak, Mücadele'ye bildirelim. Böylece tecrübelerimizden diğer arkadaşlarımızın da yararlanmasını, öğrenmesini sağlayalım.

ATİF in ve Mücadele'nin hatalı gördüğümüz yanlışlarını eleştirelim. Hataların düzeltilmesi için el birliği ile mücadele edelim. Mücadele gazetesi ATİF e ve Mücadele'ye gelen eleştirileri basarak, ATİF için canlı ve sağlıklı bir tartışma ortamı yaratılması için üzerine düşen görevi yerine getirecektir. Bu sayıda ATİF yönetim kurulunun, ATİF siyaseti ile ilgili bir yazısını yayınlıyoruz. Bu yazının ATİF siyasetinin doğru bir biçimde kavranıp, uygulanması için yararlı olacağı kanısındayız.

Mücadele

AACHEN

TİD Gençlik kolu bir bildiri yayınlarak, MC nin ırkçı eğitim düzenini protesto etti. Bildiride şöyle deniyor:

- "Özünde şerefsiz ve namussuz olanlar kimlerdir? Şerefsiz ve namussuz olanlar, halkımızı sömüren, yurdumuzu yabancı sömürücü devletlere (Amerika, Sovyetler Birliği, Almanya gibi...) peşkeş çekenlerdir. -Şerefsiz olanlar, biz işçileri buralara satanlar, - Gönderdiğimiz dövizleri çarçur edenler, - Kendi çıkarları uğruna, her türlü üç kağıtçılığı yapanlar, (Yahya Demirel) - Yurtsever gençliği kahpece sokak ortasında ve işkencede katlettirenler, - İşçilerin grevini polis zoru, topraksız köylülerin toprak mücadelelerini jandarma zoru ile bastıranlardır."

ATİF'İN SİYASETİ

Kurulduğundan bu yana izlenen ATİF siyasetine bir çok çevrelerden eleştiri ve saldırılar gelmektedir. Bu eleştiri ve saldırıları bir kaç noktada toplamak mümkündür. Bunlar şunlardır:

- ATİF sosyal emperyalizmle ve revizyonizmle uzlaşmaktadır
- ATİF CHP yi de karşısına alarak, ilerici işçileri bölmektedir
- ATİF kitle derneklerinde siyaset yapılmasını yasaklamaktadır
- ATİF kitle derneklerinde çeşitli teşkilat gazetelerinin satılmasını yasaklamakla, tepeden inme ve dar gurupçu bir siyaset izlemektedir

Şimdi bunları kısaca cevaplayarak, ATİF siyasetinin ne olduğunun kavranmasına yardımcı olmak istiyoruz:

-ATİF'e sosyal emperyalizm le uzlaşma suçlaması yapınlar, bu suçlamayı yaparken, bu konuda ATİF'in programında açıklık olmamasından yola çıkıyorlar. Gerçekten de ATİF programında bu konuda açıklık yoktur. "ATİF her türlü emperyalizme karşıdır"denmektedir. Özünde bu ifade sosyal emperyalizme karşı olmayı da içermektedir. Ama yeterli değildir. Programda Sovyet Sosyal Emperyalizminin, Amerikan Emperyalizmi ile birlikte halkların baş düşmanı olduğu söylenmeli, ve ATİF in Sosyal Emperyalizme de karşı olduğu belirtilmeli idi. Bu konuda ATİF yönetim kurulu yaptığı ilk genişletilmiş Yönetim Kurulu toplantısında bu eksikliği tespit etmiş, bütün üye dernekler Sovyet sosyal emperyalizme karşı tavrı takınmaları gerektiğini bildirmişti. ATİF kurulduğundan bu yana yürüttüğü pratikte hiç bir zaman sosyal emperyalizmle uzlaşmadı. Bu suçlama bu yüzden navada bir suçlamadır. Bu suçlamayı yapanları biz ispata davet etmeliyiz. Önemli olan pratikte izlenen çizgidir. Programda bu konuyla ilgili bölüm açıklığa kavuşturulmalıdır. Bu konuda ATİF yönetim kurulunun girişimleri vardır.

- Bir bölüm ilerici arkadaş, ATİF in CHP'ye karşı tavrı takınmasını doğru bulmuyor. Bu "CHP li arkadaşlarla birleşmemizi önledikleri bölücü bir tavidir", diyorlar. ATİF özel olarak şu veya bu partiyi karşısına almamaktadır. ATİF genel olarak Türkiye'de Komprador burjuvazi-ve toprak ağalarını, onların düzenini.

karşısına almaktadır. ATİF Türkiye'de Emperyalizm ve işbirlikçisi olan sınıfları karşısına almaktadır. CHP yi karşısına almasının da sebebi budur. CHP, aynı diğer hakim sınıf partileri gibi, Türkiye'de patron-ağa düzeninin sürmesinden yanadır. Özünde yarı sömürgeci emperyalizmin denetimindeki komprador kapitalizmine, feodal artıklara karşı değildir. Mutlaka CHP içinde, bu saydıklarımıza karşı olanlar vardır. Hatta tabanın geniş bir bölümü böyledir. Ama CHP nin siyasetini tayin edenler, komprador burjuva-toprak ağası ikilisinin bir bölümünün; Amerikan emperyalizmine karşı bölümünün, avrupacı bölümünün temsilcisidir. İşte ATİF CHP yi bu yüzden karşısına almaktadır. ATİF in karşısına aldığı tek tek CHP liler değil, CHP nin izlediği siyasettir. ATİF bugüne kadarki pratiğinde, CHP karşısında tavrı takındığı her zaman, bunu somut olarak yapmıştır. Hiç bir zaman bugünkü dönemde CHP nin baş düşman olduğu görüşünü yaymamış. Faşist MC hükümetinin bugünkü dönemde baş düşman olduğunu savunmuştur. Esas darbeyi hep MC hükümetine vurmuştur. Bunun yanında ve buna bağlı olarak CHP de somut olaylardan yola çıkılarak teşhir edilmiştir. Bu görüşümüze gö-

re, bütün ilerici Türkiye'de işçileri birleştirebilecek tek doğru siyasettir. Açık-tır ki ATİF içinde CHP li arkadaşlarında yeri vardır. ATİF içinde açıkça faşizmi, sosyal faşizmi, emperyalizmi sosyal emperyalizmi savunmayan herkesin yeri vardır. Ama bu böyledir diye, aramızda CHP sempatanları vardır diye, CHP nin sınıf niteliği hakkında düşüncelerimizi gizlemek doğru değildir. Bu konuda CHP li arkadaşlarla ATİF içindeki diğer ilerici ve devrimci arkadaşlar arasında ıknaya yönelik dostça tartışmalar sürdürülebilir ve sürdürülmelidir. Bu nitekim pratikte de olmaktadır.

- ATİF içinde dernekler ilerici arkadaş, ATİF in kitle derneklerinde siyaset yapılmasını engellediği görüşünü savunmaktadır. Bu arkadaşların getirdiği eleştiri tutarsızdır. ATİF in açık bir siyaseti vardır. Ve ATİF kitle derneklerinde siyaseti yasaklamak bir yana kendi, bir siyaset yürütmektedir. ATİF burada yabancılarla yapılan baskılara karşı çıkmaktadır. Bu bir siyaset değil midir? ATİF Türkiye'de emperyalizme komprador kapitalizmine-feodal artıklara karşı çıkmaktadır. Bu siyaset değil midir? ATİF ve ona bağlı dernekler halk demokrasisi ve bağımsızlıktan yana tavrı takınmaktadır. Bu siyaset değil midir? ATİF DGM lere karşı yürüyüş düzenlemektedir. Bu siyaset değil midir? ATİF Alman polislerinin Türkiye'de yurtsever ve devrimcilere karşı giriştiği saldırıları protesto etmektedir. Bu siyaset değil midir? Bu liste daha sayfalarca uzatılabilir. Ama yeterlidir. Yapılan "siyaset-sizlik" suçlamasının ayakları havadadır. Bu suçlamayı yapan arkadaşlar gerçekte, kitle derneklerini, bir siyasi teşkilatın görüşlerini savunan, o teşkilatın yan organı olarak görev yapan arkadaşlardır. Onların siyasetten anladığı bir tek siyaseti vardır. Kendi teşkilatlarının siyaseti. Bunun dışındaki bütün siyasetler siyaset değildir!

ATİF Türkiye'deki her hangi bir devrimci teşkilatın burdaki legal yan organı değildir.

ATİF kendi genel olarak ilerici bir çizgi izlemektedir. Kitle derneği, kitle teşkilatı olabilmek için ve en önemli şartı budur. Şu veya bu teşkilatın görüşlerini savunan, esas işini bu görüşlerin savunulması olarak gören bir kitle teşkilatı, kısım dönem içinde bir tekleye dönüşecektir. Bunun geçmişte çok örneği görülmüştür. Hala da görülmektedir. ATİF in kendine özgü bir siyaseti vardır. Bu siyaset ATİF genel kurullarında çizilmektedir. ATİF in siyasetini doğru bulmayan arkadaşlara tavsiyemiz, bu siyaseti değiştirmeye çabalamalarıdır. Ama dışarıdan gazel okuyarak değil, içine girip çalışarak.

- ATİF in devrimci düşünceye ambargo koyması suçlaması da, bir önceki suçlamayla aynı paraleldedir. Gerçekten de ATİF yönetim kurulunun "ATİF dernekleri içinde yalnızca ATİF in, ve ATİF niteliğine uygun derneklerin (kitle derneklerinin) yayın organı satılacaktır. Bunun dışındaki yayın organları satılmayacaktır" şeklinde bir kararı vardır. Bu kararın gerekçesi nedir? Gerekçe şudur: ATİF ve ona bağlı dernekler, bir siyasi parti değildirler. Kanunlar çerçevesinde kurulmuş, legal kitle dernekleridir. Bu derneklerde bütün ilericilere yer vardır. Bütün anti faşist (sosyal faşizm de dahil) ve anti emperyalist

(sosyal emperyalizm de dahil) işçilere, gençlere yer vardır. Bunların her biri ayrı görüşte olabilir. Birleştikleri ortak nokta, faşizme ve emperyalizme karşı olmalarıdır. Burada haklarını beraberce savun-

maktan yana olmalıdır. ATİF in siyaseti bütün bu unsurları içinde birleştiren, ona yönelik bir siyasettir. ATİF yayın organlarında, ve ATİF niteliğindeki diğer örgütlerin (varsa) yayın organlarında izlenen siyaset böyle bir siyasettir. ATİF böyle bir siyaset yürüten yayın organlarını yayar, dağıtır. Bu doğru bir tavidir. Türkiye'de siyasi teşkilatlar (yani partiler) vardır. Bunların birleştiği temel, ATİF in birleştiği temel değildir. Onan çok ileridir. Bunların hemen tümü Marksizm/ Leninizm temelinde birleştiğini ilan etmektedir. Bu temelde birleşmelerin siyaseti ve örgütlenmesi kaçınılmaz olarak ATİF siyaseti ve örgütlenmesinden ayrı olacaktır. Bu böyle olduğuna göre, ATİF in ve ATİF e bağlı derneklerin bu yayın organlarını satmaması, bunları yaymaması gayet tabiidir. Bu devrimci düşünceye ambargo koymak şeklinde damgalanamaz. Biz ATİF Yönetim Kurulu olarak, ATİF içinde ve ATİF e bağlı derneklerde, genel olarak ilerici, emperyalizme ve faşizme karşı olan bir tavrı temelinde birleşmenin doğru olduğu görüşündeyiz.

ATİF vebütün kitle derneklerinde bu genel çizginin sınırlarını aşmayı doğru bulmuyoruz. Bu genel çizginin sınırlarını aşmanın sapla/samanı; Kitle derneği ile siyasi partiyi birbirine karıştıran anlayıştan kaynaklandığı görüşündeyiz. Biz Türkiye'de devrimin ATİF vs. gibi kitle dernekleri tarafından yürütüleceği görüşünde değiliz. Bu yüzden Türkiye devriminin stratejisinin kitle derneklerinde tartışılmasına karşıyız. Bunun çizmeyi aşmak olduğu görüşündeyiz. Siyasi teşkilat gazetelerinin kitle derneklerinde, veya dernekleri üzerinden satışı, kaçınılmaz olarak bu tartışmayı beraberinde getirecektir. Bu tartışma beraberinde, kitle derneklerinin kitle dernekleri olmaktan çıkıp şu veya bu teşkilatın yan örgütü durumuna gelmesini getirecektir. Yani kitle derneklerinin tüm ilerici kitleyi kucaklamasını engelleyecek, ilerici kitlenin yalnızca bir bölümünü, belli bir siyasi parti nin veya gurubun görüşünü savunan bölümünü içinde barındıran bir tekkeye dönüşmesine yol açacaktır. Bu hem kitleden tecrit olma açısından, hem kitleye devrimin kitle dernekleri ile yapılabileceği şekilde yanlış biling verme açısından, hem güvenlik açısından hatalıdır. İştii bizim kitle derneklerinde siyasi parti ve gurupların gazetelerini satmalarına karşı çıkışımızın nedeni budur. Biz bu tavrımızın doğru olduğu görüşündeyiz. Bize "devrimci fikirlerin yayılmasını engelliyorlar" vs. gibi suçlamalar yapan arkadaşları bir kez daha siyasetlerini gözden geçirmeye çağırıyoruz.

- ATİF in bölücü olduğu meselesi: ATİF bölücü değil birleştiricidir. Bizzat ATİF in kuruluşu, Almanya çapında ilerici Türkiye'de işçileri birleştirmek için atılmış, bir adımdır. ATİF bugüne kadarki bütün pratiğinde birleştirici olmuştur. ATİF in somut varlığı bile "bölücü" suçlamasını yalanlamaya yeter.

- Tepeden inme meselesi: ATİF in pratiğinde tepeden inme yoktur. Kararlar mümkün olduğunca en geniş bir biçimde tartışılarak alınmaktadır. Her derneğin ATİF siyaseti temelinde bağımsız hareket etme hakkı vardır. Tepeden inme nedir? Hangi somut olayda kendini göstermektedir? Bu suçlamayı yapanları, bunu ispatlamaya çağırıyoruz.

-Dar gurupçuluk meselesi: Yukarıda iki noktayı açıklarken, kitle derneği anlayışımızı ortaya koyduk. Bu anlayışın dar gurupçu olmadığı görüşündeyiz. Bize bu suçlamayı yöneltenler, gerçek dar gurupçulardır.

ATİF YÖNETİM KURULU

KALKINAN KİM ?

Baş tarafı 1. Sayfada

Demirel devamla şunları söylüyor :

"Bunun yanında avrupa ülkeleri içinde yüksek kalkınma hızını sağlayarak, her sahada üretimini arttırarak,devletin ambarlarında 5,5 milyon ton buğdayı mevcut olarak ve her şey bulunan bir Türkiye olarak,fabrikaları ham madde bulamamak gibi bir duruma düşmeden bütün yıl çalışabilmiş olarak girmektedir.Ayrıca Türkiye 1976 yılında 150 milyar liralık bir yatırım yapabilmiş bir ülkedir."

Demirelin "avrupa ülkeleri içinde"en yüksek kalkınma hızı diye adlandırdığı şey,kasım tahminlerine göre % 7,2 lik bir kalkınma hızı idi.Basit bir şekilde ifade edilirse,toplumun tüm üretimi Türkiye'de 1976 yılı içinde % 7,2 lik bir artış gösterdi. Çok büyük gösterilmeye çalışılan bu artış,özünde gerçekte küçük bir artıştır.Toplumun tüm üretiminin büyük olduğu ülkelerde (Avrupadaki emperyalist devletler böyledir) oranda bir artış bile; tüm üretimin küçük olduğu ülkelerde çok büyük oranlardaki artıştan daha fazla değer taşımaktadır.Demirel gerçekleri çarpıtarak,Türkiyenin hızla kalkındığı masallarını yaymaya çalışmaktadır.Bugday meselesine gelince,bu Demirel hükümetinin başarısı,veya Türkiyenin kalkınma ölçütü filan değildir.Bu yıl üretimin iyi olması,hemen hemen bütünüyle olumlu şartlara bağlıdır.Türkiye tarım ülkesi olmasına rağmen,hala esas olarak buğdaya ithal eden bir ülke durumundadır.Bugday ürününün bu yıl ihtiyaçtan çok olması genel durumu değiştirmemektedir".Her şeyi bulunan bir "Türkiye"den söz eden Demirele iki soru sormak gerekir.Bu "her şey" Türkiye'de herkes için var mıdır? Yoksa belli bir mutlu azınlık için mi vardır?Önemli olan herşeyin varlığı değil,her şeyin herkes için varlığıdır.Yoksa biz toprak ağalarının ve kompradorların "her şeyi yoktur" diye şey söylemiyoruz.Türkiye'de her şey herkes için varsa,dizi dizi kuyrukları neyle açıklayacağız?Hakim sınıflar ve onların temsilcileri bunlara cevap vermek zorundadır.

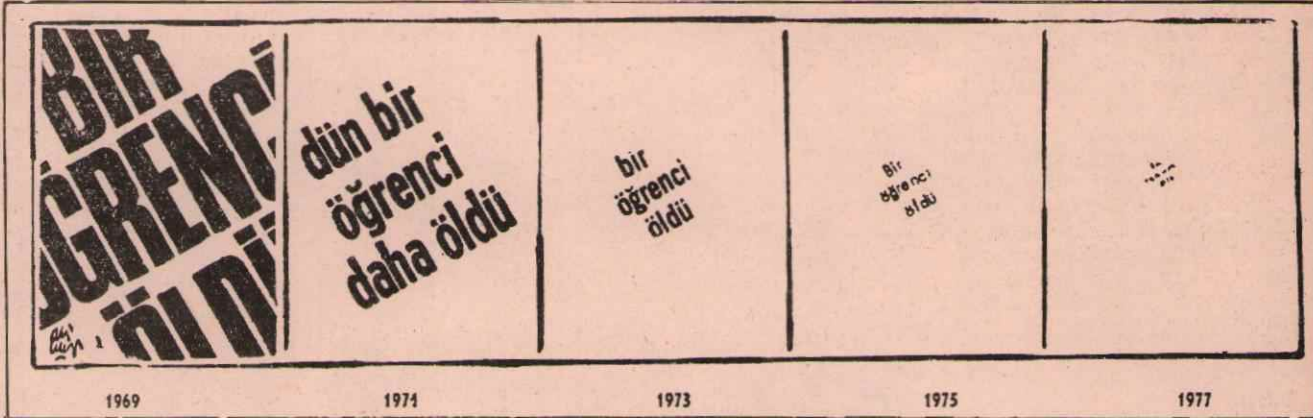
"Fabrikaları ham madde bulamamak gibi bir duruma düşmeden"e gelince:Türkiye'de sanayinin gelişme durumu nedir ki ham madde sıkıntısı çekilsin?Türkiye ham madde sıkıntısı çekilmeyecek kadar ham madde yönünden zengin bir ülkedir.Eğer bu ülkede ham madde sıkıntısı çekilmiyorsa,bundan hakim sınıflar kendilerine pay çıkarmamalıdır.Bu onların dışında olan bir etkidir.Eğer Türkiye'de ham madde sıkıntısı çekiliyorsa,bunun sorumlusu bu hammadde kaynaklarını sömüren emperyalizm; ona usaklık eden komprador-toprak ağası sınıflarıdır."150 milyarlık yatırım gerçekleştirilmiş"olmak meselesini yukarıda açıkladık,bir daha söyleyelim:150 milyarlık yatırımı yapan Türkiye değil,emperyalist devlet ve tekellerdir.Amerikan emperyalizmidir,Sovyet sosyal emperyalizmidir,Batı Alman emperyalizmidir,İtalyan emperyalizmidir,Japon emperyalizmidir.Yatırımları gerçekleştirenler bunlardır. Bu yatırımlarda Türkiye'deki kompradorlar ve toprak ağaları emperyalistlere aracılık etmekte;bu aracılık karşılığında onlardan komisyon almaktadırlar.Başbakan Süleyman Demirel bu komisyoncuların tipik bir örneğidir.Kendisi Başbakan olmadan amerikan "Morrisson"firmasının temsilcisi idi.İsmi "Bay % 10"idi. Şimdi başbakan olduktan sonra,aldığı komisyon herhalde biraz artmıştır.Demirel ailesinin 10 yıl içinde Türkiyenin en zengin ailelerinden biri olması her halde bu yolla olmuştur.İşte kalkınma nutuklarının altında yatan gerçek budur.Gerçekten de ortalıkta bir kalkınma vardır.Vardır ya. Kalkınan kimdir?Mesele budur.Kalkınan Türkiye halkını esas olarak,yerli işbirlikçileri aracılığıyla,ve sermaye ihracı yoluyla sömüren emperyalistler,ve onlara hizmet eden bir avuç komprador ve toprak ağasıdır.

Türkiye 1977 yılına emperyalizmin yarı sömürgeci,yarı feodal bir ülke olarak girmektedir.Türkiye 1977 ye komprador burjuva-toprak ağası ikilisinin faşist iktidarı altında girmektedir. Türkiye 1977 ye 2 milyon açık işsiz,6 milyon gizli işsiz,1 milyon yurtdışında çalışan işçi,20 milyon üzerinde yoksul köylü ile girmektedir.Türkiye 1977 ye,milyonlarca halk yığınları için yoksulluk,açlık,sefalet,hastalık,ve faşist baskı ile;bir avuç komprador ve toprak ağası ve onlara usaklık edenler için zenginlik,refah,lüks ve en geniş demokrasi ile girmektedir.

İşte Türkiyenin gerçekleri bunlardır. Türkiyenin gerçekten kalkınması,refah ve mutluluğun geniş halk yığınlarının olabilmemesi,emperyalizmin yurttan sürülmesi,yarı sömürge,yarı feodal yapının tasfiyesi ile mümkündür.

H. KOPMAZ

fasist saldırılar

İSTANBUL - 2.1.1977

KOMANDO BASKININDA YARALANAN ÖĞRENCİ ÖLDÜ

Beşiktaş Mimarlık Yüksekokulu'na silahlı baskın yapan faşist komandolar, Necip Bozalioğlu adındaki devrimci öğrenciyi ağır şekilde yaraladılar.Komadan kurtulamayan devrimci öğrenci öldü.

Arkadaşlarının öldürülme olayından sonra DGEA öğrencileri yas ilan etmişler. Ve daha sonra toplu olarak Şişli Çocuk Hastanesine giderek arkadaşlarının cenazesini almak istemişlerdir.Hastane yöneticileri devrimci öğrencilere red cevabı vermesi üzerine öğrenciler arkadaşlarının cenazesini kaçırmak okula getirmişlerdir.

Devrimci öğrencinin cenazesi yapılan törenden sonra,toprağa verilmek üzere Sivas'a götürülmüştür.

İSTANBUL-5.1.1977

Üç günden beri tatilde bulunan İstanbul Üniversitesi'ndeki bir şekilde açılmış derslere girmek isteyen devrimci öğrenciler polis ve faşist komandolar tarafından dövülerek dışarı çıkarılmışlardır.

Derslere girmek için Hukuk Fakültesine giden devrimci öğrenciler,fakülteyi işgal eden faşist komandolar tarafından derslere sokulmamışlardır.Sınıf kapılarını sökerek barikatlar yapan faşistler,demir,sopa ve silahla devrimcileri derse almamak için saldırıya geçmesi üzerine çatışma başlamıştır.

Polis ve faşist komandolar tarafından zorla okuldan çıkarılan devrimci öğrenciler,okul bahçesinde toplanarak çeşitli sloganlarla polisi protesto etmişler,faşist komandoların neden dışarıya çıkarılmadığını polis yetkililerinden sormuşlardır.Öğrencilerin bu sorusu üzerine Toplum Zabıtası Müdür Muavinlerinden Ömer İleri"hepsini dağıtın"emrini vermiştir.

Emirden sonra öğrencilere ateş açan polis öğrenciler arasında çatışma başlamış,polisler copladıkları öğrencilerin resmini çeken gazetecileri dövere makinalarını ellerinden almışlardır. Üniversitenin dışına taşan olaylar giderek gelişmiş;polis silah çekerek devrimcilerin peşine düşmüştür.Devrimcilerin peşine düşen polise Eczacılık okulundan ve Beyazıt Kütüphanesinin arkasında bulunan öğrenciler tarafından ateş açılmıştır.

Karşılıklı yayılın ateşi açılması Beyazıt Meydanını karıştırmış.Kurşunlara hedef olmamak için halk kendilerini yere atarak korunmaya çalışmışlardır. Silahlı çatışma on dakika kadar sürmüştür.Olaylar sırasında devrimci öğrencilerden ve faşist komandalardan yaralananlar olmuştur.

ANKARA-6.1.1977

Gazi Eğitim Enstitüsü ile Erkek Teknik Yüksek Öğretmen Okulu arasındaki alanda devrimci öğrenciler ile komandolar arasında çatışma çıkmıştır.

Polis üniversiteye girişte arama yapıyor

ETYÖO ve Gazi Eğitim Enstitüsünde okuyan devrimci öğrenciler,okullarına giderken faşist komandoların saldırısına uğramışlardır.Çıkan çatışmada iki kişi yaralanmış 15 kişi yakalanarak gözaltına alınmıştır.

KONYA- 6.1.1977

Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü kız öğrencisi Meral Ev,okul koridorunda 10 kişilik faşist kolandoların saldırısına uğrayarak ağır şekilde dövülmüştür.

İZMİR-9.1.1977

Bucadaki İzmir Eğitim Enstitüsü son günlerde yoğunlaşan faşist baskılar dolayısıyla,bir açıklama yapan dokuz devrimci kuruluş,okullardaki ülkücü faşistlerin kız öğrencilere sarkıntılık ettiğini ve silah zoruyla Bozkurt Rozeti sattıklarını söylemişlerdir.

Devrimci kuruluşlar,tüm olaylardan sorumlu MC hükümetidir,demişlerdir.

Poliste işkence gören İYÖD Başkanı P.Güven

İYÖD ve DGDF BOLGE YÜRÜTME KURULU BAŞKANI PAŞA GÜVEN'i POLİS TUTUKLAYARAK İŞKENCE YAPTI

Site Öğrenci Yurdu önünde geçen hafta meydana gelen olaylar sırasında yanında silah bulundurduğu iddiası ile yakalanarak bir haftadan beri polis tarafından göz altında tutulan İYÖD Başkanı Paşa Güven Adliye sevk edilmiş ve tutuklanmıştır.

ERZURUM-12.1.1977

Bundan bir müddet önce Ziraat Fakültesinde faşist komandolar tarafından gözünden ağır şekilde yaralanan Mustafa Çakır adındaki arkadaşını ziyaret eden devrimci öğrencilere, ziyaretten sonra,kalabalık bir faşist komando grubu tarafından kurşun yağmuru açılarak Ahmet Söken adındaki öğrenci öldürülmüş,celal Binici ise ağır şekilde yaralanmıştır.

MANİSA-24.1.1977

Faşist komandoların saldırısına uğrayan Ali Rıza Yerli adındaki devrimci genç komandolar tarafından bıçakla ağır şekilde yaralanmıştır.Hüseyin Çorlu ise zincir ve sopayla çeşitli yerlerinden yaralanmıştır.

İSKENDERUN-26.1.1977

İskenderun Ticaret Lisesinde ilerici öğrenciler ile gericiler arasında çıkan çatışmada Yavuz Çalıkan adlı ilerici öğrenci faşistler tarafından vurularak öldürülmüştür.Olayda ayrıca bir öğretmen ile dokuz kişi yaralanmıştır.

IMPRESSUM : V.i.S.d.P. E.YURDAKAN
1 Berlin 36,Postfach 360171
Banka Hesap No: BERLINER DISCONTO BANK
Zweigstelle 56 ,Konto Nr. 250 4298
Yazışma adresi : 1 Berlin 36
Druck: AGIT-Druck Postfach 360171

İZMİR-4.1.1977

mücadele

KAPI VE KALORİFER İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ 10 İLDE SÜRÜYOR

Kapı ve Kalorifer işçilerinin 10 ilde 1 Ocaktan beri sürdürmekte oldukları direnişin başarıya ulaştığı açıklanmıştır. Türkiye'nin 10 ilinde başlayan greve 9 bin kapı ve kalorifer işçisi katılmıştır.

İSTANBUL-5.1.1977

MKE'ye bağlı işyerlerinde çalışan 16 bin işçinin memurlara dağıtılan ikramiyeden kendilerine verilmemesi üzerine başlattıkları direnişten sonra, Sümerbank'a bağlı deri fabrikalarında çalışan işçilerde aynı sebepten direnişe başlamışlardır.

İZMİR

İSTEN ÇIKARILAN DİZEL SAN İŞÇİLERİ 110 GÜNDÜR DİRENİYOR...

16 Eylül Tarihinde gerçekleştirilen DGM'ye hayır genel yasasına katıldıkları gerekçesiyle isten çıkartılan Dizelsan işçileri 110 gündür direnmektedirler. Dizelsan işçileri genel yasa egemen güçlerin getirmek istedikleri sıkıyönetimsiz sikiyönetime hayır amacıyla katıldıklarını açıklamışlar, ancak patronun 17.maddeye dayanarak işlerine son verildiğini açıklamışlardır.

VAN'DA DEPREMDEN ZARAR GÖREN HALK YÜRÜYÜŞ YAPTI

Yürüyüş yapan halk, dertlerini dile getirip şöyle demişlerdir.

"Açız, yardım alamıyoruz, yetkililer ilgisiz kalıyorlar. Çok sayıda yardım geldiği halde yararlanamıyoruz. Bize verilmiyor. Yardım istemeye gittiğimiz yetkililer bizi kapı dışarı atıyor, dinlemiyor bile. Okulların erken açılmasıyla çadırlara çıkartılıyor. Sığınacak bir kulübe bile yok".

Van Valisi Ahmet Tosun yürüyüş yapan dertlerini söylemek için gelen felaketzedelere şöyle demiştir.

"İaptığınız yürüyüş kanunsuzdur. Topluca gelmeniz hiç bir fayda sağlamaz. Bu yaptığınız suçtur. Sizi kışkırtanlar var. Cyuna gelmeyin".

Vali tarafından kapı dışarı edilen halk, vilayete gitmek üzere yürüyüşe geçmişlerdir. Bu sefer de polis yürüyüşçülere saldırarak derhal dağılmalarını söylemiştir. Dağılmamak için direnen yürüyüşçülerle polis arasında çatışma çıkmıştır.

Daha sonra jandarma birlikleri de gelerek yürüyüş yapan halkı dağıtmak istemiş, bu arada felekatzedelerden 7'sini tutuklamıştır.

Faşistler tarafından katledilen iki yurtseverin cenaze töreni

GIYO DA BOYKOT

Daha önce özel yüksek okullar şeklinde kurulan İTİA'ya bağlı bu okullarda paralı öğrenim yapılmaktaydı. Daha sonraları verilen mücadeleler sonunda devletleştirilen bu okullarda az da olsa parasız halk çocukları okumaya başladı.

Daha sonra ise devam eden mücadeleler okul-kantin-mediko-sosyal-yemek-asistan vs. gibi öğrencilerin en tabii hakları doğrultusunda oldu. Fakat verilen bu mücadeleler sonunda bir çok kere büyük engellerle karşılaşıldı. Bir avuç faşist tarafından 1975 yılında basılan okulumuzda 6 öğrenci arkadaşımız yaralandı. Bundan sonra da okul sürekli polis karakolu haline getirilmeye çalışıldı. Şöyleki; öğrencilerin her haklı talebi sonunda okul idaresi çözüm olarak polisi öğrencilerin karşısına çıkardı.

Günümüzde ise merkezi puan sistemine göre okulumuza alınan 450 kişilik 1. sınıf öğrencileri, politik sebeplerle okulumuzdan dağıtılmak istenmektedir. Kaldıkları dağıtılacak bu öğrencilerin gönderileceği diğer yüksek okullarda da bina yetersizliği vardır. Senato böyle bir kararı alırken gerekçe olarak okul bina-

sının yetersiz olduğunu göstermiştir. Bu durumu protesto eden Galatasaray İşletme Yüksek Okulu öğrencileri 1. sınıfın dağıtılmasını engellemek için okullarında boykot koymuşlardır. 1. sınıf öğrencileri okula tekrar alınmaya kadar boykotun devam edeceğini söyleyen bu öğrenciler büyük bir coşku içinde boykotlarını (haklı isteklerini almak için) devam ettirmektedir.

GIYO ÖĞRENCİLERİ

DIYARBAKIR-

BİSMİL'DE AĞA İLE KÖYLÜLER ÇATIŞTI, BİR KİŞİ ÖLDÜ

Hazine topraklarının ağa tarafından işletilmesine karşı çıkan köylülerle ağa'nın adamları arasında meydana gelen silahlı çatışmada bir kişi ölmüştür.

Komandolar tarafından öldürülen Necip Bozalioğlu'nun cenaze töreni ...

GAZİANTEP-9.1.1977

Gaziantep Atatürk Lisesi önünde, faşist komando ve devrimciler arasında çıkan çatışmada faşistler tarafından bir işçinin vurularak ölmesi olayından sonra olaylar giderek gelişmiş; çatışmalara halk da katılmıştır.

İktidar ve polis aleyhinde gösteri yapan halka, polis silahla saldırması üzerine polis ve halk arasındaki çatışma büyümüş, bu arada dört polis çeşitli yerlerinden, üç yaşındaki bir kız çocuğu ile firincılık yapan iki kardeş tabancayla vurularak ağır şekilde yaralanmıştır.

Öldürülen Yaşar Catabaş'ın cenazesini almak isteyen halk, polis aleyhinde gösterilerine gece yarısına kadar devam etmişlerdir. Halka saldırarak, dağıtmak isteyen polise karşı halk direnmiş; devam eden çatışmada beş kişi gözaltına alınmıştır. Polis sabaha kadar hastanenin önünde nöbet tutmuştur. Daha sonra ölen işçinin cenazesi köyüne gönderilmiştir.

Sabahleyin halk tekrar toplanarak polis ve faşistler aleyhinde gösterilerini sürdürmüşler, "katil iktidar" "kahrolsun faşistler" şeklinde sloganlar atmışlardır. Halkı dağıtmak için takviye güvenlik kuvvetleri gelerek copla halka saldırıp dağıtmak istemesi üzerine polisle halk arasında tekrar çatışma çıkmıştır.

ERZURUM-14.1.1977

AŞKALE'DE 487 KÖMÜR İŞÇİSİ GREVE BAŞLADI

Aşkale'deki Linyit Kömür Ocaklarında çalışan Yeraltı Maden-İş sendikasına bağlı 487 işçi işverenin toplu iş sözleşmesine yanaşmadığı gerekçesiyle greve başlamışlardır.

Yeraltı Maden-İş Sendikası Genel Sekreteri Abdullah Yılmaz bir açıklama yaparak grevin başladığını bildirmiş şunları söylemiştir:

"İşyerinin durumu, esaret kampı niteliğindedir. Maden işçilerinin iş güvenliği yoktur. İkide bir işçiler isten çıkartılmakta, işsiz ekmezsiz bırakılmakta ve kitlenin ağır bir tehdidin altında tutulmaktadır. Prim, taktiriprim şeklindedir. Ve patronun, kurallı belli olmayan, keyfi uygulamasına dayanmaktadır. Sosyal haklar, iane derecesine indirgenmiştir. İşçi her gün başka bir işe tertip edilmekte ve sürülmektedir. İşe gidiş-dönüşler, kaloriferleri işlemeyen ve sadece ana yolda işleyen bir-iki külüstür araca terk edilmiştir. Çan güvenliği, sağlık güvenliği kavramlardan eser bile yoktur. Üstüne üstlük ücretler oldukça düşüktür. Yani maden işçisi adam yerine bile konmayan bir muameleye konmaktadır. TKİ patronunun sömürücü, soyguncu ve gaddar tutumu ve bu tutuma paralel girişim içinde bulunan TÜRK-İŞ'e bağlı Türkiye Maden İşçi Sendikaları Federasyonuna üye Doğu Maden-İş, işçilere böylesi ağır zulmü reva görmüşlerdir."

Antalya'da pil fabrikasında grevçiler...

MERİN-12.1.1977

Öğretmen Meslek Lisesinde, bir grup faşist komando, taş, sopa, ve bıçakla devrimci öğrencilere saldırmıştır.

Faşistlerin saldırısı sırasında beş devrimci öğrenci yaralanmıştır.

Faşist okul müdürü, faşist komandolarını olaydan sonra, bir kısmını saklamış bir kısmını ise okuldan kaçırmıştır.

ANKARA-14.1.1977

YÜRÜYÜŞ YAPAN İŞÇİLERDEN İKİSİ TUTUKLANDI

Hacettepe Üniversitesinin Beyşehir'deki kısımlarında çalışan işçiler, yemeklerin iyi çıkmasını ve fazla mesailerin keyfi olarak dağıtılmasını yemek boykotu yaparak protesto etmişlerdir.

İşçiler, daha sonra öğrencilerinde katıldığı bir yürüyüş düzenlemişler. İşçilerin haklı direnişini kırmak için jandarma yürüyüş yapan işçilerin üzerine saldırarak iki işçi ile üç öğrenciyi tutuklamıştır.

İSTANBUL-11.1.1977

BOYASAN GREVİ 1.YILINI DOLDURDU

İstanbul Eyüp'de bulunan 93 işçinin çalıştığı Boyasan Tekstil Boya ve Apre Sanayii A.Ş deki grev 1.yilını doldurdu.

İşçiler, patronun ücret artışlarını, sosyal hakları kabul etmemesi üzerine haklarını almak için mücadele eden işçiler, patronun haklarını alana dek mücadelede kararlı olduklarını dile getirmişlerdir.

KIRIKKALE- 11.1.1977

KIRIKKALE SİLAH FABRİKASI İŞÇİLERİ DİRENİŞTE

Kırıkkale silah fabrikasında çalışan 10 bin civarında işçi, faşist MC Hükümetinin memurlara iki maaş tutarında ikramiye verilip, işçilere ikramiye verilmemesi üzerine; işçiler bu durumu protesto ederek greve gitmişlerdir.

İşçilerin haklı direnişini kırmak için sarı sendika Türk-İş direnişe son vermesi için yaptığı çağrıyı işçiler büyük bir tepkiyle karşılamışlardır.

Haklarını alana kadar iş başı yapmayacaklarını belirten işçiler, mücadelede azimli olduklarını ifade etmişlerdir.

GİRESUN-24.1.1977

Kültür ve Yüksek Öğrenim Dernekleriyle TÖB-DER tarafından düzenlenen "pahallılığı protesto mitingi" olaysız geçmiştir.

15 bin kişilik protesto yürüyüşünde "kahrolsun faşizm" işçi köylü elele", "bağımsız Türkiye" gibi çeşitli pankartlar taşımışlardır.

MERSİN-24.1.1977

Mersin'de Hükümeti protesto yürüyüşüne 10 bin kişi katılmış. Hükümetin protesto edildiği yürüyüş olaysız geçmiştir.

İZMİR-24.1.1977

İzmir Namık Kemal Lisesi bahçesinde, bu yıl okutulmakta olan; Ahlak, Felsefe, Tarih ve Edebiyat kitaplarını yapan öğrencilerle polis arasında çatışma çıkmış, üç öğrenci polis tarafından tutuklanmıştır.

KEÇİBORLU-26.1.1977

Isparta'nın Keçiborlu İlçesinde kahvehanesinin duvarlarına ilerici afişler asan kahveciye faşist komandoların saldırması üzerine çatışma çıkmış, çatışma sonucu kahveci Mestan Büyükkorkmaz komandolar tarafından öldürülmüştür.

TRABZON- 26.1.1977

Trabzonda ölen Yüksel Eriş adındaki arkadaşlarının cenazesini almak için

Trabzon Nümune Hastanesi etrafında toplanan 250 kadar devrimci öğrenciyi polis gözaltına almıştır.

YURTDIŞINDA FAŞİST VE SOSYAL FAŞİST SALDIRILARI

Türkiyede, halkın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi geliştikçe; faşistler de iktidarlarını kaybetme korkusuyla azgınlaşıyor; ve halka karşı saldırılarını yoğunlaştırıyor.

Faşistlerle/Faşizme karşı güçler arasında Türkiye'de süren mücadelenin gittikçe yoğunlaşması ve sertleşmesi; yurtdışını da etkiliyor. Yurtdışında da yurtsever ve devrimcilerle/faşistler arasındaki mücadeleler gittikçe sertleşiyor. Faşistler yurtdışında da yurtsever ve devrimcilere saldırılarını gittikçe arttırıyorlar. Batı Berlin'de Şevket Kazan toplantısında, faşistlerin yurtseverlere ve devrimcilere karşı giriştiği saldırı hareketi bu gelişmenin bir örneğidir. Bir başka olay da Darmstadt'da gelişmiştir.

Bu olayı Darmstadt İşçi Derneği çıkardığı bildiride şöyle anlatmaktadır.

DARMSTADT

FAŞİSTLER YURTSEVERLERE SALDIRDI

"Çeşitli milliyetlerden yoksul halkımızın can düşmanı, eli kanlı 20 kadar Türk-İslam Kültür Derneği üyesi faşist pazar günü sinamanın önünde bildiri dağıtan yurtseverlere cop, zincir ve bıçaklarla saldırdılar. Yurtseverler, faşistlerin bu coplu, zincirli ve bıçaklı saldırısını göğüsleyerek püskürttüler. Faşistlerin, yurtseverlere karşı giriştiği bu saldırı ne ilk ne de sondur.

Türkiyeli işçiler-Kardeşler,

Bu güne kadar olduğu gibi pazar günü de alman polisi faşistleri değil, saldırıya uğrayan yurtseverleri tutukladı. Yurtseverler ve orda bulunan işçi arkadaşlar, polise eli coplu, zincirli ve bıçaklı faşistleri göstererek davacı olduklarını belirttiler. Polis buna rağmen hiç duymamış ve görmemiş gibi hareket etti. Faşist Türk Türk-Kültür derneği üyesi MHP'li komandolar ellerini kollarını sallayarak ortalarında dolaştılar. Polis faşistlerin kullandıkları demir çubukları ve bıçağı, yurtseverlere mal etmeye çalıştı. Polis biri 14 yaşlarında olmak üzere meslek okulu öğrencisi iki yurtseveri tutukladı. Birini bir saat sonra diğerini ise üç saat sonra serbest bıraktı".

9 Ocak günü ise Darmstadt'ta faşistlerin bir toplantısı vardı. İşçi derneği bu toplantıyı protesto etmek için bir miting düzenledi. Miting polis tarafından yasaklanmasına rağmen yapıldı. Mitinge 200 ün üstünde Türkiyeli işçi katıldı. Miting yürüyüşe dönüştürüldü. Darmstadt caddeleri Faşizme Ölüm/Bağımsız Türkiye sloganlarıyla inledi.

Türkiyede halkın emperyalizme ve faşizme karşı yükselen mücadelesi her geçen gün daha geniş bir biçimde sosyal emperyalizmi ve sosyal faşizmi de karşısına alarak geliyor. Her geçen gün daha geniş halk yığınları Sovyetler Birliğinin Sosyal Emperyalist yüzünü; onun işbirlikçilerinin Sosyal Faşist yüzünü tanıyor, kavriyor. Sosyal Faşistler mücadele içinde tecrit oluyor. Bu onları çığına çeviriyor. Sosyal Faşistler de, aynı amerikençi faşistler gibi devrimcilere azgınca saldırıyor. Türkiye paralel olarak yurtdışında da sosyal faşistlerin devrimcilere karşı giriştiği saldırılar artıyor.

Geçen sayıda haber verdiğimiz, Manchester, Londra Frankfurt saldırılarına, geçen ay yenileri eklendi.

İNGİLTERE

Sosyal Faşistler İngilterede Türkiyeli bir yurtsevere saldırarak, tutuklanmasına sebep oldular. Olayla ilgili çıkan ATÖF bildirisinde şöyle diyor:

"Son zamanlarda Sosyal faşistlerin, İngiltere'deki Yurtseverlere, devrimcilere karşı giriştikleri saldırılara bir yenisi daha eklendi.

14.1.1977 tarihinde bildiri dağıtmak için İngilterenin Sheffield şehrine gelen 20 kadar Sosyal Faşist, bildirilerini dağıttıktan sonra, Sheffield Türk Öğrenci Derneği üyesi yurtsever N. Alptekin'in kaldığı evi basarak, saldırmak istemişlerdir. Durumu sezen arkadaş pencereden atlayarak canını kurtarmak istemiştir. Fakat sosyal faşistler yurtseverin peşini bırakmamışlar, Linç olmanın için silahını çekmiştir. Bu arada İngiliz polisi tarafından sarılarak arkadaş elinde silah ile yakalanmıştır. Olayların gelişmesinde bunun bir provakasyon olduğu anlaşılmaktadır.

Yurtsever N. Alptekin Türkiye halkımızın, halk demokrasisi uğruna mücadele verirken, ülkemiz için bir tehlike olmaya başlayan Rus Sosyal emperyalizmine onun uşaklığını yapan sosyal faşistlere karşı da mücadele

vermekteydi. Alptekin'in kararlı mücadelesi İngilteredeki sosyal faşistlerin gözünde bir dikekti. Onlar, bir kere daha halkımızın devrim mücadelesine karşı olduklarını, yurtseverlere, devrimcilere, demokratlara karşı saldırılarıyla göstermişlerdir. Bu oyunlar bunların ni ilk, ne de son saldırısı olacaktır. Onlar kitleden tecrit oldukça, gerçek yüzleri açığa çıktıkça azgınlaşmaktadır.

17 Kasım'da Londra'da Imperial Colleg'de seçimleri kaybeden sosyal faşistler, 10 kadar yurtsevere, 30-35 kişi ile bıçaklı, sopalı, zincirli saldırmışlar. Bir arkadaş bıçakla, çok sayıda arkadaş da çeşitli yerlerinden yaralanmışlardır.

1 Aralık 76 Manchester'deki öğrenci derneğinin genel kurulunu 25 kişilik bir grupla basmak istemişler. 5 Aralık İTÖF genel kuruluna katılmak isteyen işçi ve öğrencilere saldırmışlardır. Sosyal faşistlerin saldırıları yalnız İngiltere'de olmamıştır. 18 Aralık'da Frankfurt'ta yapılan FATEB kongresinde seçimleri kaybedince, sosyal faşistler yurtseverlere, devrimcilere ve demokratlara bıçak, sopa ve zincirle saldırmışlardır.

Bugün yurdumuzda, yurtseverler, devrimci halkımızın baş düşmanı ABD Emperyalizmi ve onun işbirlikçi komprador-kapitalist ve toprak ağalarına karşı mücadele verirken, ülkemizi ekonomik yönden kendine bağlayıp, halkımızı sömürmek isteyen Rus Sosyal Emperyalizmine ve onun uşaklığını yapan TKP, TİP, TSİP sosyal faşistlerine karşı da mücadeleyi görev bilmektedirler.

Biz yurtdışındaki işçilere ve öğrencilere düşen görev faşizme karşı mücadele ederken, sosyal faşistlere karşı da mücadeleyi göz ardı etmemeliyiz.

İngilterede Sosyal Faşistlerin bu saldırısı; ve Numan Alptekin adlı öğrencinin tutuklanması üzerine, ilerici devrimci ve demokrat Türkiyeliler açlık grevine gittiler.

- Açlık Grevini destekleyelim,
- Cezaevine ve mahkemeye dayanışma telgraf-ları gönderelim,

Cezaevin adresi : Armley Jail, Leeds

Açlık Grevi : Hunger Strike
Students' Union
University of Sheffield
Western Bank
Sheffield s10

Mahkemenin Adresi: Magistrate's Court,
3 Castla Street Sheff-
ield

B.BERLIN

1976 Yılı Şubat ayında yapılan Batı Berlin Türkiyeli Öğrenciler Birliği Genel Kurulunda, Rus Sosyal Emperyalizminin uşakları olan Sosyal Faşistler; CHP taraftarlarının da desteğiyle Öğrenci Birliği Yönetimini ele geçirmişlerdi. Bunlar öğrenci birliği yönetimini ele geçirebilmek için çeşitli oyunlara baş vurmuşlar; Batı Almanyadan özel olarak getirttikleri, çok sayıda öğrenci ve işçiyi öğrenci birliğine üye kaydetmişlerdi.

İlerici-demokrat-devrimci işçi ve öğrencilere karşı terör havası yaratarak onları sindirmeye çalışmışlardı. Genel Kurul sırasında, kendilerine eleştiri getiren bir işçinin üzerine, salondan bir ara devrimcilerin dışarı çıkmasını fırsat bilerek saldırmışlardı.

Sonunda Sosyal Faşist/Sosyal Demokratlardan oluşan bu olumsuz koalisyon, geçen yıl Genel Kurulda yönetimi ele geçirmişti. Temeli "devrimcilere karşı olmak" olan, bu olumsuz koalisyonda yönlendirici unsur Batı Berlin'de TFO adı verilen sosyal faşist teşkilatın etrafında toplanan öğrencilerdi. CHP taraftarı Sosyal Demokratların koalisyondaki rolü Rus Sosyal Emperyalizminin uşaklarını devrimci-ilerici öğrencilere karşı desteklemektir.

Öğrenci Birliğinin başına bu Sosyal Faşist klik çöreklenince; geçen dönem içinde Batı Berlin Öğrenci Birliği Anti-Faşist/Anti-emperyalist niteliğini kaybetmişti. Öğrenci Birliği Rus Sosyal Emperyalizminin ve Sosyal faşizmin propagandasını yapan bir araç haline gelmişti. Batı Berlin'deki ilerici-devrimci ve demokrat öğrenciler; Öğrenci Birliğini bu sosyal faşist kliğin elinden kurtarmak için; Öğrenci Birliğini her türlü emperyalizme ve faşizme karşı bir mücadele aracı haline getirmek için; çalışmaya başladılar. Bu amaçla "ATÖF 13. Genel Kurul kararları doğrultusunda yapılacak eylemleri Batı Berlinde yürütmek" temeli üzerinde bir birlik kurdular. Emperyalizme Sosyal Emperyalizme; Faşizme Sosyal Faşizme, Feodalizme ve her türlü gericiliğe karşı bütün devrimci-ilerici öğrenciler "Devrimci-Yurtsever Muhalefet Grubu"

olarak birleşerek, bu yıl 15 Ocak'ta yapılan Genel Kurul'a bu ad altında beraberce katıldılar. Ortak Liste çıkardılar. Öğrenci Birliğinin bu yıl yapılan Genel Kuruluna 350/400 Türkiyeli işçi ve öğrenci katıldı. Salonun 240 kişinin üzerinde üyesi vardı.

Sosyal Faşistler her ne pahasına olursun, Dernek yönetimini ellerinden bırakmak istemiyorlardı. Bunun için önceden tedbirler almışlardı. Yine geçen yıl olduğu gibi çok sayıda sahte üye yaptılar. Bu işi "Suriyeli" olduğu devrimciler tarafından bilinen bir kişiyi derneğe üye yapmaya kadar vardırıdılar. Ama sosyal faşistler yalnızca sahte üye yapmakla yetinmiyorlardı. Onlar salona askeri olarak da hazırlıklı gelmişlerdi. Salonun sol taraf ve kürsünün önündeki ilk üç sırayı; ve kürsiye giden köşe başlarını daha salon kapıları açılmadan; arka kapıdan içeri girerek işgal etmişlerdi. Genel Kurul böyle bir hava içinde başladı.

Genel Kurul'un ilk oylamasında Sosyal Faşist/Sosyal "Demokrat" olumsuz Koalisyonun 130: Devrimci-Yurtsever Muhalefeti 60 oyu olduğu görüldü.

Genel Kurulun gelişmesi içinde; daha ilk oylamalarda Sosyal/Faşist/Sosyal Demokrat Koalisyonun yüzünün teşhir olmasına başladığı; görüldü.

Devrimci muhalefetten arkadaşlar önce gündem değişikliği teklifi getirdiler. Sosyal Faşistler önce seçimleri yapmak; ondan sonra bağlayıcı kararlar almak istiyorlardı. Amaçları açıktı. Onların tek amacı seçim yapıp; derneği ellerinde tutmaktı. Hesaplarına göre seçimlerden sonra zaten salonda kimse kalmaz; kalsa da yapılan tartışmaların sosyalist maskeli faşistlerin genel yüzünü açığa çıkarmas sonucunda; seçimleri kaybetme şeklinde bir tehlike ortadan kalkardı. Devrimci Muhalefetten "gündem değişikliği teklifi getiren arkadaşımıza, Sosyal Faşist'in bir küfürle müdahale etti. Devrimci ve demokrat unsurlar bu sosyal faşistin davranışını protesto ile karşıladılar. Dışarı atılmasını talep ettiler. Divan heyeti bu öneriyi geçirtirdi. Bu olayla Sosyal Faşistlerin tecriti başladı. Gündem teklifinin onaylanmasında devrimci muhalefetin oyu 89 a çıktı. Sosyal Faşist/Sosyal Demokrat Koalisyonun oyları 116 ya düştü.

Sosyal Faşistler siyasi tartışmalara girilmesi halinde, teşhir ve tecrit olacaklarını anladıkları için, tartışmayı kısıtlamaya kalktılar. Bunlar daha Genel Kurulun başında konuşmaların beşer dakika ile sınırlandırılması önerisini getirdiler. Bu öneri Sosyal Faşistlerin tecrit sürecini hızlandırdı. Önerinin onaylanmasında devrimci muhalefetin oyları 103 e yükseldi. Sosyal Faşist/Sosyal Demokrat karşı devrimci koalisyonun oyları 116 da kaldı.

Bu arada salona, Genel Kurul'un başlamasında olmayan bazı üyeler geldi. Bunlar oy hakkı istediler. Divan Heyeti, gelenlerin kendilerinden olmadığını görünce bu haklı isteği red etti. Bu salonun, ezici çoğunluğunun protestosuyla karşılandı. Sonunda divan heyeti kararını değiştir-mek zorunda kaldı.

Gidişatın hiç de kendi lehlerinde olmadığını gören Sosyal Faşistler; Sosyal Demokratların desteğinde; Yönetim Kurulu raporu üzerine tartışmalar başlamadan provakasyona giriştiler. Devrimci ve demokratlar kürsiye giden koridorun boşaltılmasını talep etti. Sosyal Faşistler bunun üzerine, ilerici-demokrat-devrimci işçi ve öğrencilere karşı, önceden hazırlandığı belli olan bir saldırıya geçtiler. Birbirlerini tanımak için DİSK rozetleri takmışlardı. Her birinin elinde önceden hazırladıkları, sopalar, muştalar, coplar vardı. Devrimci ve Demokratlara azgınca saldırdılar. Devrimciler bu alçakça saldırıya karşı direndiler. Ama yeterince baskınlık olmadıkları için salondan çıkmak zorunda kaldılar. Sosyal Faşistlerin saldırısında pek çok devrimci ve demokrat kişi yaralandı. Devrimcilerin saldırıyı göğüslemeleri sırasında bir kaç sosyal faşist'de devrimcilere saldırmının ne demek olduğunu anladı.

Batı Berlin Öğrenci Birliği'nde Sosyalist maskeli Faşistlerin giriştiği bu saldırı bize; bunların niteliğini bir kez daha kavratmıştı.

Sosyal Faşistler de; aynı diğer Faşistler gibidir. Bunların devrimin düşmanıdır. Devrim düşmanlığı konusunda bunlarla; diğer Faşistler arasında hiç bir fark yoktur. Bunlarla diğer faşistlerin dalgaşma noktası; hizmet ettikleri emperyalist efendilerin ayrı olmasıdır.

Sosyal Faşistlerin; Emperyalizme karşı olmak'dan anladıkları, "Amerikan ve Avrupa Emperyalizmine karşı olmak"tır. Bunlar bu emperyalist güçlere karşı çıkarken istedikleri Türkiyede Rus Sosyal Emperyalizminin hegemonyasını kurmaktır.

Devamı 7. sayfada

OKUYUCU MEKTUPLARI

MC'NİN FELSEFEYE BASLANGIÇ VE AHLAK DERSLERİ

Belli bir kültür belli bir toplumun siyasetinin ve iktisadının yansımasıdır; fakat kültürde bir toplumun siyaseti ve iktisadi üzerine yeniden çok büyük bir etki yapar ve bunlara muazzam bir şekilde nüfuz eder; iktisadın temelidir; fakat siyasette iktisadın yansımasıdır. İfade siyaseti. Kültür ile siyaset ve iktisat arasındaki ilişki; ve siyaset ile iktisat arasındaki ilişki; bu iktisatın temel bakış açısı budur.

Yarı sömürge, yarı feodal bir ülke olan Türkiye toplumunda hakim olan ilişkiler, yarı sömürge, yarı feodal olan toplumların siyaseti ve onun iktisadında yarı sömürge, yarı feodal bir ülkenin iktisadının niteliklerini taşır, hakim olan kültürde; bu iktisat ve siyasetin yansıması olarak, yarı sömürge, yarı feodal bir kültürdür.

Bu gün ülkemizde iktidara hakim olan sınıflar ABD emperyalizminin usakları, en ırkçı ve en gerici patron ve ağalardan meydana gelmiş MC hükümetidir. Bunların iktisadi ve siyasetide kendi niteliklerinin damgasını taşır, doğal olarak bu emperyalist usaklarının yansımasıdır kültürde emperyalist ve yoz kültürdür.

Liselerde bu ders yılı uygulanan başlıyan Felsefe'ye Başlangıç ve Ahlak Dersleri bu güne kadar burjuva ve sosyal faşist gözlüklerle çeşitli vesilelerle gündeme geldi, emekçilerin ve öğrenci gençliğin protestosuna ve boykotlarına neden oldu. En son istismar avcılar da CHP ve sarı sendika ağası Halil Tunç.

Baştan sona çelişkilerle dolu, bu Felsefe Başlangıç ve Ahlak Derslerinden, Felsefe Başlangıç da, Alevi yurttaşlarımızı adice aşağılanmış ve gerçeklerle hiç ilgisi olmayan konular alevi inançlarımızı gibi gösterilmiştir. Aslında, yazan zihniyete bakınca buna şaşmamak gerek, zira

bu bu adi emperyalist usakları efendilerinin "böl ve yönet" politikasını uygulamaktan başka bir şey yapıyorlar. Ülkemizde aleviler üstünde oynanan bu oyun İran'da sünniler üstünde oynanıyor. Benzeri oyunlara dünyanın diğer ülkelerinde de raslıyoruz. Emperyalizmin, ülkemizde bu oyunu özellikle aleviler üstünde oynaması, yıllardır ezilen bu mezhep mensuplarının genellikle ilerici unsurları bağrında taşınmasından, hal böyle oluncada halkın çoğunluğundan bu ilerici unsurları tecrid etmek istemeleri doğaldır. ABD emperyalizminin, yerli usakları, en gerici en ırkçı Hırsiyetçi Cephan bu oyunu; iktidarlarının ekmeğine yağ sürdü.

Hemen oylarını artırabilme çabasına düşerler. Burjuva gazetelerinde genel başkanları. Ağırduva çarşaf çarşaf demeler kamuyu oyuna yansıtıldı, usta taktiklerle alevi yurttaşlara şirin görünmeye çalıştılar. Yüzsüzce emekçi havarisi kesildiler. Sanki onların 7 aylık iktidarında sömürü mekanizması durmuş, tekrar iktidara gelirse sömürüyü tamamen ortadan kaldırmaya güçleri yetecekmiş gibi. Özellikle Batı Alman Emperyalizminin genel olarak Batı Avrupa Emperyalizminin usaklığına hazırlanan bu ağa ve patronlara bir çift sözümüz var; Türkiye halkı uyanıyor, süslü vaatlerinize karnımız tok. Halkımızın kurtuluşu ancak kendi iktidarı ile olur.

Sarı sendika ağası Halil Tunç da Ahlak Dersi kitabının bir cümlesine takılmış; "Toplumda yeri yüksekte bulunanlar, öbürlerinden daha şerefli sayılırlar. Bir işçi ile bir doktorun şerefi aynı sayılmaz" Tunç efendilerinin yaptığı bu hataya fena bozmuş, malum onunkisi işçiyi uyutma siyaseti, eee bu dersleri emekçi ve köylü çocuklarında okuyor, n'olur işin sonu dimi ya efendim?.....

Gelelim bu kitabı yazan, yazdıran ve liselerde bu kitapların okunmasına müsaade eden ve de şerefsizliklerine ad vere-medığımız şerefsiz uygulayıcılara..... Sözümlü namuslu aydınlarımızda, bilim adamlarımıza değil, zaten bu aydınlarımızda, emperyalizmin usaklarının verdiği şerefi etmezler, zira bilirler ki bu heriflerin şerefi anlayışı usak ruhlarından soyutlanıp düşünülemez. Bunların şerefi; sayın muhbir vatandaşlık için iktidara dağıtılmak, yoksul halkı karın tokluğuna çalıştırmak, ağının köylüden zorla gasbettiği ve de bedavadan üzerine oturduğu hazine topaklarını emniyetini sağlamak için köylüyü jandarma dipçisi altında ineltmek ülkeyi parselleyip emperyalistlere satmak, halkın arasına nifak tohumları atmak ve de sosyete dedikleri çirkefte birbirlerinin KARI'larını değiştirmektedir.

Bu propagandaları, zaten yıllardır zorla sırına ettikleri emperyalist yoz kültürü toplumu iyice yozlaştırmak için kullanmaktadır, zira ellerindeki en etken silahlardan biridir bu... Toplum ne kadar çok yozlaşır ve dejenere olursa bunların saltanatı o kadar uzun sürecektir.

Ama istedikleri kadar uğraşınlar, Tarihini aksına engel olamazlar ezilen emekçi kendi sınıf bilincine doğru adım adım ilerliyor. Hor görülen en fazla ezilen köylüde gerçekleri kavrayacaktır gün be gün!

İşte o şerefliler, şerefsizin yakasına yapışıp yılların hesabını soracak

yaşasın işçi köylü kardeşliği!

İşçi köylü en başta
Emperyalizmle savaşta

Hamburg'dan Abdullah Yalçın

YILMAYACAGIZ

Bir bütünü eleleyiz.
Yılmayız biz yıldırılmazlar
Ne kukla ne de köleyiz
Yılmayız biz yıldırılmazlar

Halk mahkemesi kurulsun
Sömürden hesap sorulsun
Boz itler durmadan ürünsün
Yılmayız biz yıldırılmazlar

Zalimi ezmek işimiz
Keli açık başımız
Gerçekleşir savaşımız
Yılmayız biz yıldırılmazlar

Yalvarmak yok ağlar gibi
Yüreğimiz dağlar gibi
Pir sultan dedemiz gibi
Yılmayız biz yıldırılmazlar

Serdariyem halkın dili
Aşacağız her engeli
Bizimdir bu anadoluda
Yılmayız biz yıldırılmazlar

SERDARİ

Yurtdışında ... 6. sayfadan devam
Diger yandan Sosyal Faşist/Sosyal Demokrat olumsuz koalisyonun yan unsuru olan Sosyal Demokratlar; Sosyal Faşistlerle önce-likte devrimcilere ikincil olarak da.

"Amerikanca faşistlere" ve "Amerikan emperyalizmine" karşı olmak temelinde birleşmektedir. Onların da amacı Türkiye'de Batı Avrupalı emperyalistlerin hegemonyasını kurmaktır.

Emperyalizmin/Faşizmin her türüne karşı olan; bağımsızlıktan ve halk demokrasisinden yana olan devrimci ve demokratlar onların bu amaçlarını gerçekleştirmeleri önüne dikilen en büyük engellerden biridir. İşte bunların devrimcilere bunca azgınca saldırmasının nedeni budur.

Ama onların saldırıları devrimcileri ve yurtsever demokratları yıldırılmaz. Her saldırılarında daha çok teşhir ve tecrit olup; sonunda yıkılacaklardır.

Sosyalist maskeli faşistler de, diğer faşistler kadar saldırgan ve tehlikelidir. Bunların niteliği hakkında her türlü hayali yıkılmaz.

Bütün bu olaylar; faşistler ve sosyal faşistlerin öde aynı olduklarını; bunların gittikçe azgınlıkla, saldırganlaştıklarını gösteriyor. Bütün yurtsever ve devrimciler faşistlerin ve sosyal faşistlerin saldırılarına karşı her an hazırlıklı olmalı ve bu saldırıları göğüslemelidir.

Faşistler ve sosyal faşistlerin azgınlığı; onların güçlülüğünden değil za-yıflığından, gün geçtikçe kitleden zayıfladıkları, gün geçtikçe kitleden tecrit olmalarından gelmektedir.

HAGEN

ALMAN POLİSİNİN FAŞİST SALDIRISI VE TÜRKİYEDEKİ FAŞİZM PROTESTO EDİLDİ

DGM lere ve Türkiye'deki faşizme karşı Hagen Türkiye işçi-öğrenci derneğinin 16.10.1976 da düzenlediği yürüyüş bir MIT ajanının yönetimindeki Türk faşistlerin ve alman polislerinin saldırısına uğramıştı. Bu saldırı özünde Türkiye halkının yükselen anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesine yapılan bir saldırıdır. Bu saldırı bütün Türkiye'de yurtsever işçi ve öğrenci dernek ve kuruluşlarınca ilerici alman örgütleriince en geniş bir şekilde kınandı, kamuoyunda teşhir edildi.

Hagen'de 18.12.1976 da yapılan yürüyüşte de bu saldırıyı ve Türkiye'deki faşizmi protesto etmek için Hagen, Münchengladebach ve Bielefeld işçi-öğrenci derneklerince düzenlenmişti. Kitle dernekleri Federasyonları olan ATİF ve ATÖF de bu yürüyüşü en geniş bir şekilde desteklediler.

Yürüyüşe 600 kadar Türkiye'de işçi, öğrenci ve alman ilerici dernek katıldı. Yürüyüş propaganda ve ajitasyon serbestliği ilkesine uyularak en demokratik bir şekilde disiplinli olarak gerçekleştirildi.

DÜNYADA NELER OLUYOR... Son sayfadan devam

AFRİKA

Güney Afrikada, ırkçılığa karşı, sömürgecilğe karşı, ve emperyalizme karşı mücadele savaşıyor. Zimbabwe (Rozedya) kurtuluş savaşçıları ile, İngiliz emperyalistleri, ve ırkçı Smith rejimi arasında yapılan konferans bir sonuç veremeyince, Zimbabwe rejime karşı silahlı mücadele yeni boyutlara ulaştı. İngiliz emperyalistleri, ve ırkçı Smith rejimi şimdi zaman kazanmak için ellerinden ne gelirse yapmaya çalışıyorlar. İngiliz dış işleri bakanı Richard içinde Güney Afrikadaki bütün devletleri gezdi. Devlet başkanları ile ve kurtuluş savaşçıları ile yeniden görüşmeler yaptı. İngiliz emperyalistlerinin amacı; tarafları yeniden anlaşma masasına oturtup zaman kazanmak. Kurtuluş örgütleri, İngiliz Emperyalistleri ve Smith rejimi ile yeniden anlaşma masasına oturmak için, Zimbabwe'nin en geç bir yıl içinde bağımsızlığını ilan edilmesini ön şart olarak talep ediyorlar. İngiliz emperyalistleri bunu kabul eder görünür. ırkçı Smith yönetimini inatçılıkla sürüyor. Onların amacı böylece Zimbabweye doğrudan askeri müdahalenin şartlarını yaratmaktır.

AZANIA: (Güney Afrika) da da Vorster rejimine karşı kurtuluş hareketi gelişiyor. Azania'daki ırkçı rejim her geçen gün biraz daha tecrit oluyor. Birleşmiş Milletlerde 20 Aralıkta alınan bir kararla hem ırkçı Vorster rejimi ve hem de onları alışı veriş yapan emperyalist devletler mahkum edildi.

NAMİBİA (Güney Batı Afrika-Eski Alman Sömürgesi) da da SWAPO adlı örgüt önderliğinde yürütülen silahlı kurtuluş hareketi her geçen gün yeni başarılar elde ediyor. Birleşmiş Milletler tarihinde ilk defa 19 Aralık 1976 da yaptığı Genel Kurulunda, silahlı mücadeleyi destekleyen bir karar aldı. 107 oya karşı 6 red, 12 çekimser oyla kabul edilen karar da, Birleşmiş Milletler genel kurulu "Güney Batı Afrika halkının, SWAPO önderliğinde kendilerini hain, özgürlük ve milli bağımsızlık için yürüttüğü silahlı mücadeleyi" desteklediğini açıkladı.

DÜNYADA NELER OLUYOR ...

DOĞU BLOKU

Bütün emperyalist dünyayı saran ekonomik buhran, etkisini sosyalist maskeli, emperyalist ülkelerde, doğu bloku adı verilen ülkelerde de gösteriyor. Doğu bloku da bütün emperyalist dünya gibi için için kayıyor. Bu ülkelerde sömürüye ve siyasi baskıya karşı direniş hareketleri gelişiyor. Doğu bloğunda iktidarlarda tutan bürokrat burjuvalar, doğu bloğunun tutanını çeken, ve bütün doğu bloku ülkelerini iktisadi sömürü ve siyasi denetim altında bulunduran Sovyet Sosyal Emperyalistleri diken üzerinde oturuyor. Tek tek doğu bloku ülkelerinde son dönemdeki gelişmeler şöyle :

SOVYETLER BİRLİĞİ

Sovyetler Birliğinde Aralık ayı içinde iki önemli siyasi olay oldu. Birincisi faşist Şili ile girilen insan ticareti. Bilindiği gibi Aralık ayı ortasında Sovyetler Birliği, Sovyetler Birliğindeki rejimi gerici bir bakış açısından eleştiren Bukovski adlı yazar, Şili'de faşist darbeden bu yana tutuklu bulunan Şili KP genel sekreteri Luis Corvelan'la değiş tokuş etti. Yani faşist Pinoçet rejimi Luis Corvelanı serbest bıraktı. Sosyal faşist Brejnev rejimi ise buna karşılık Bukovski adlı gerici yazarı serbest bıraktı. Bu iğrenç insan değiş tokuşu, gerek Pinoçet rejiminin, gerek Brejnev rejiminin "ülkemizde siyasi tutuklu yoktur" palavralarını bir kez daha bütün dünya kamu oyunun gözü önünde açığa çıkardı. Diğer yandan bu insan ticareti, Pinoçet ve Brejnev rejimlerinin ortak faşist özünü gözler önüne serdi. Batı avrupada demokrasi havariliği yapan büyük revizyonist partiler (İtalyan ve Fransız KP leri) bile bu iğrenç insan ticaretini kınamak zorunda kaldılar.

Aralık ayı içinde Sovyetler Birliğinde ikinci önemli olay, revizyonist SBKP nin sekreteri Brejnev'in 70. yaş günü ile ilgili yapılan kutlama törenleri idi. Bu olayla ilgili olarak yine bütün revizyonist parti sefleri Moskovada bir araya geldiler. Kutlama mesajlarında, Doğu Almanya, Bulgaristan, Macaristan, Çekoslovakya, Polonya, Moğolistan, ve Küba parti temsilcileri açıkça Brejnev'in "sınırlı bağımsızlık" (Yani doğu bloku ülkelerinden her hangi birinde bürokrat burjuva iktidarlara tehlikeye düştüğü zaman, dıştan müdahale teorisi) ni desteklediklerini açıkladılar. Brejneve

tonla övgüler düzüldü. Onun ve onun başında bulunduğu SBKP nin dünya devriminin kalesi olduğu söylendi. Pek çok revizyonist devlet, Brejneve yaş günü armağını olarak madalyalar verdi. Brejnev'in yaş günü törenleri gerçekte Sosyal Emperyalizmin kokusunu yüzünü bir kere daha ortaya çıkardı. Çeşitli doğu bloku ülkelerindeki bürokrat burjuvaların birbirine düzdükleri övgüler, yaptıkları şaşalı törenler onların devrim düşmanı yüzünü örtmemektedir.

Nitekim bu törenler yapılırken, Sovyetler Birliği, Birleşmiş Milletlerde, yeni bir ekonomik düzen kurulması için getirilen teklife karşı, dünyayı zengin ülkeler, yoksul ülkeler şeklinde ikiye ayırmaya ve zengin ülkelerin kınanması teklifine karşı, ABD ve Batı avrupadaki emperyalist devletlerle aynı safta yer alıyordu.

Ocak ayı içinde haber ajansları bütün dünyaya, Moskovada aynı gün içinde Moskova metrosunda, Kızıl Meydanda, KGB nin (siyasi polis) bürosunun önünde ve Lubjankada bombalar patladığı haberini verdiler. Patlayan bombaların çok sayıda can ve mal kaybına yol açtığı bildirildi. Sovyet TASS haber ajansı da, bomba olayından iki gün sonra "Moskovada önemsiz patlamalar" olduğunu bildirerek, dolaylı olarak haberlerin doğruluğunu tasdikledi. Bomba olayları, Sovyetler Birliğinde muhalefetin hiç de sanıldığı gibi pasifist unsurlarla sınırlı kalmadığını, ülkedeki sessizliğin yanıltıcı olduğunu, ülkenin için için kaynadığını gösterdi.

DOĞU ALMANYA

Doğu Almanya'da bir yandan sosyal faşist Honeker kliğine karşı direniş gelişirken, bir yandan da sosyal faşist baskılar artıyor. Bilindiği gibi sosyal faşist Honeker rejimine karşı olan pek çok unsur batı Almanya'ya geçmeyi kurtuluş yolu olarak görmektedir. Bunlar genellikle umutsuzluğa ve yılgınlığa kapılmış unsurlardır. Doğu Almanya'da sosyalizm adına uygulanan sömürü ve sosyal faşist baskı sistemi, geri bilinçli unsurlar arasında, sosyalizme nefret doğurmakta, bunlar çareyi, sosyalizm sandık-

ları sosyal faşizmden, burjuva demokrasinin hüküm sürdüğü emperyalist ülkelere, özellikle Batı Almanya'ya kaçmakta bulmaktadır. Bunlar batıya geçebilmek için çeşitli baskıları göğüslemek zorunda kalmaktadır. Bir çoğu ölümü bile göze alarak kaçmaktadır. Bugüne dek yüzlerce Doğu Alman vatandaşı Doğu Alman/Batı Alman sınırında vurulmuştur. Batıya geçmek isteyenler Doğu Alman hükümetine müracatta bulunmaktadır. Bu kişiler aynı müracattı, Doğu Berlindeki "Federal Almanya Cumhuriyeti İrtibat Bürosu"na yapmaktadır. Batı Almanyanın Doğudaki diplomatik temsilcisi olan bu büro, doğudan batıya geçmek isteyenlere çeşitli kolaylıklar sağlamaktadır. Batı Almanyanın amacı, Doğu Almanya'yı yutmaktır. Onlar bu amaçla Doğu Alman halkının, sosyal faşistlere duyduğu nefreti, kendi amaçları için kullanmak istemektedir. Doğu Alman halkına kurtuluş için tek alternatifin B. Almanya olduğu yolunda propaganda yapmaktadır. Sosyal faşist rejime karşı duyulan nefret ve Batı Alman emperyalistlerinin propagandası birleşince, çok sayıda Doğu Alman vatandaşı, işten atılmak, takibe uğramak vs. gibi baskıları göze alarak, batıya geçmek için müracat etmektedir. Batı haber ajanslarının bildirdiğine göre, bugüne kadar batıya geçmek için müracat eden Doğu Alman vatandaşlarının sayısı 200.000 i aşmıştır. Bu sayı devamlı artmaktadır. Müracat edenlerin çoğunun Doğu Alman sanayisinin giddetle ihtiyaç duyduğu kalifiye elemanlar olduğu göz önüne alınırsa, gidişin Doğu Alman bürokrat burjuvazisi için ne kadar tehlikeli olduğu ortaya çıkar. İşte Doğu Almanya'daki sosyal faşist yöneticiler şimdi bu tehlikeli gidişe dur demek için, baskıları arttırıyorlar. Son dönemde, batıya geçme için müracatlar derhal geri çevrilmeye, işleme konamaya başlandı. Ocak ayı içinde ise "devlet güvenliğini koruma" gerekçesiyle iki yeni adım atıldı. Önce Batı Berlin'den Doğu Berlin'e geçiş zorlaştırıldı. Yabancılarla da vize mecburiyeti kondu. Hemen arkasından Doğu Berlin'den bulunan "Federal Almanya İrtibat Bürosu" nun etrafı askerler tarafından çevrilerek, Doğu Alman vatandaşlarının büroya müracatları engellenmeye başlandı. Alınan bu tedbirler sosyal faşist Honeker kliğinin güçsüzlüğünü göstermektedir. Sosyalizm maskeli bu faşistler, kendi halklarını devlet sınırları içinde tutabilmek için zorbalık yapmak zorunda kalmaktadır. Bu revizyonizmin, sosyal emperyalizmin, sosyal faşizmin iflasının en açık örneklerinden biridir.

POLONYA :

Polonyada geçen yıl Haziran ayı içinde, partinin ihtiyaç maddelerine zam kararını açıklamasından sonra gelişen halk direniş ile ilgili mahkemeler sürüyor. Sosyal faşist mahkemeler şimdiye dek çok sayıda işçiyi 6 ay ile dört yıl arasında hapis cezasına çarptırdı. İşçi ve aydınlardan oluşan "İşçileri Savunma Komitesi" adlı bir komite, mahkemelerin gidişatını izleyerek bütün dünyaya ulaştırmaya çalışıyor. Bu komitenin, Haziran ayı içinde Radomda gelişen olaylarla ilgili hazırladığı, işçilere yapılan işkenceyi belgeyen dokümanlar batı basınında yayımlandı. Şimdi sosyal faşist yöneticiler bu komite üyelerine saldırıyor. Komite üyeleri mahkeme salonlarından dövrülerek çıkarılıyor. Yolları kesilerek, dövrülüyor. Evleri "meçhul kişiler tarafından" basılıyor. Bütün bu faşist baskılar Polonya halkını yıldırılmaktadır. Polonya işçi sınıfı, bütün revizyonist ülkelerde en iyi şekilde teşkilatlanmış işçi sınıfı durumundadır. İşçi sınıfı her geçen gün daha geniş saflarda, sosyal faşist rejime karşı, kendi illegal KP si içinde birleşmektedir.

Haziran ayındaki ayaklanma sırasında bir treni işgal eden işçiler ...

Polonyada bir yandan halk hareketi bu şekilde gelişirken, diğer yandan, kapitalist ekonominin restarasyonu

(yeniden inşası) da gelişmektedir. Aralık ayı içinde alınan bir kararla özel sektöre tanınan haklar genişletilmiştir. Alınan karara göre, devlet mülkiyetinde olmayıp özel şahıslara ait işletmelerden alınan vergi oranı düşürülmektedir. Polonya İktisat Bakanlığı alınan kararı "bu ekonomimizi canlandıracaktır" şeklinde gerekçelendirmektedir. Alınan karara göre bundan böyle özel sektör karının altında birini vergi olarak ödeyecektir. Ayrıca özel sektör ürettiği ürünlerin satış fiyatını bizzat kendi tespit edecektir. Şu sıra Polonyada özel sektöre ait işletme sayısı 200 - bin civarındadır. Bu sayının alınan karar sonucu 1980 yılına kadar 250.000 e çıkması beklenmektedir. Görüldüğü gibi, revizyonizmin hakim olduğu ülkelerde kapitalist üretim yalnızca tekelci devlet kapitalizmi şeklinde değil, buna paralel olarak özel sektör kapitalizmi şeklinde de gelişmektedir.

ÇEKOSLAVAKYA :

Çekoslovakya'da hüküm süren faşist rejime karşı, burjuva anlamda demokratik bir direniş hareketi gelişmektedir. Bu direniş hareketinin başını "Prag İlkbaharı" adı verilen, 1968 hareketini yürütenler çekmektedir. Bunlar Helsinki'de alınan, "serbest dolama, kültür alışverişi, fikir özgürlüğü" gibi kararların, ve "insan hakları beyanname"sinde "garanti edilen hakların uygulanmasını talep etmektedir." 77 ler gurubu adlı bir grup etrafında birleşen bu muhalefet hareketi, ülke içinde geniş bir destek sağlamış, açılan imza kampanyasına binlerce Çekoslovak yurttaşı katılmıştır.

UZAK DOĞU

Filipinler de yıllardan beri sürdürülen halk savaşını kan ve ateşle bastıramayan faşist Markos yönetimi, devrimcilere bazı tavizler vermek zorunda kaldı. Markos yönetimi ile, devrimciler arasında yapılan görüşmelerde, devrimcilerin hakim olduğu Mindanao bölgesinde referandum yapılması konusunda anlaşmaya varıldı. Kaba hatla - rıyla ortaya çıkan anlaşma, şubat ayı içinde yapılacak görüşmelerde son şeklini alacak. Anlaşmanın 7 martta Manila'da imzalanması bekleniyor. Faşist Markos yönetimi böylece ömrünü bir süre daha uzatmak istiyor. Ama manevralar boşunadır, Filipinlerde devrimci güçler, bu anlaşmadan devrimin manfeatları açısından yararlanmayı bilecektir.

VIETNAM :

Aralık ayı içinde yapılan Vietnam İşçi Partisi 4. Kongresinde partinin adının oy birliği ile Vietnam Komünist Partisi olması kararı alındı. Le Duan Parti Genel Sekreterliğine seçildi. Parti kongresinde alınan kararlara göre, "Sovyetler Birliği ve diğer komünist ülkelerle" işbirliğine devam edilecek. Sosyalist sanayileşmeye gidilerek, Vietnamın bir "modern sanayi-tarım ülkesi" olması yolunda çaba gösterilecek. Alınan kararlara göre 1980 e dek milli gelirin her yıl % 14 civarında artması Güneyle Kuzey arasındaki dengesizliğin ortadan kaldırılması ön görülüyor. Lu Duan Parti Genel Kurulunda yaptığı konuşmada: "Geniş kitlelerin devrimci ruhu beklenildiği kadar yüksek düzeyde değildir" diyerek, bu konuda partiye önemli görevler düştüğünü belirtiyor.